

(AB Antlaşması/Euratom Antlaşması kapsamında kabul edilen, yayımlanması zorunlu tasarruflar)

DİREKTİFLER

97/7/AT, 2002/65/AT, 2005/60/AT sayılı Direktifleri değiştiren ve 97/5/AT sayılı Direktifi yürürlükten kaldıran iç pazarda ödeme hizmetleri hakkında

13 Kasım 2007 tarihli ve

2007/64/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

(AEA ile ilgili metin)

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Topluluğu'nu Kuran Antlaşma ve bu Antlaşma'nın özellikle 47. maddesinin 2. paragrafının birinci ve üçüncü cümleleri ile 95. maddesini göz önünde tutarak,

Komisyon'un önerisini göz önünde tutarak,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'ne danışarak,

Avrupa Merkez Bankası'nın görüşünü¹ göz önünde tutarak,

Antlaşma'nın 251. maddesinde belirtilen usule uygun olarak²,

Aşağıdaki gerekçelerle:

- (1) İç pazarın kurulması için, Topluluk içindeki tüm iç sınırların, mallar, kişiler, hizmetler ve sermayenin serbest dolaşımını sağlayacak şekilde ortadan kaldırılması esastır. Bu nedenle, ödeme hizmetlerinde tek pazarın düzgün işlemesi hayati önem taşımaktadır. Ancak, şu anda, bu alandaki uyumlaştırma eksikliği söz konusu pazarın işlemlerini engellemektedir.
- (2) Halihazırda, üye devletlerin ödeme hizmetleri piyasaları, ulusal sınırlar boyunca ayrı ayrı düzenlenmektedir ve ödeme hizmetleri için yasal çerçeve, 27 ulusal hukuk sistemine bölünmüştür.
- (3) Bu alanda çeşitli Topluluk tasarrufları, diğer bir deyişle sınır ötesi havaleler hakkında 27 Ocak 1997 tarihli ve 97/5/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi³ ve Avro ile yapılan sınır ötesi ödemelere ilişkin 19 Aralık 2001 tarihli ve (AT) 2560/2001 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü⁴ kabul edilmiştir ancak bunlar, bu durumu elektronik ödeme ile ilgili Avrupa Davranış Kuralları (mali kurumlar, tacirler ve hizmet kuruluşları ile tüketiciler arasındaki ilişkiler) hakkında 8 Aralık 1987 tarihli ve 87/598/AET sayılı Komisyon Tavsiyesi⁵, ödeme sistemleri ve özellikle kart sahibi ile kart ihraççısı arasındaki ilişki hakkında 17 Kasım 1988 tarihli ve 88/590/AET sayılı Komisyon Tavsiyesi⁶ veya elektronik ödeme araçları ile yapılan işlemler ve özellikle ihraççı ile kart sahibi arasındaki ilişki hakkında 30 Temmuz 1997 tarihli ve 97/489/AT sayılı Komisyon Tavsiyesinden⁷ daha fazla, yeterince düzeltmemiştir. Bu önlemlerin yetersizliği devam etmektedir. Ulusal hükümler ve tamamlanmamış bir Topluluk çerçevesinin bir arada bulunması, karışıklığa ve bir yasal kesinlik eksikliğine neden olmaktadır.
- (4) Bu nedenle, mevcut ulusal sistemler ile karşılaştırıldığında tüketici maliyeti, güvenliği ve verimliliği bakımından ileriye doğru dikkate değer bir adım anlamına gelmesi gereken tüketici seçimini sürdürme amacıyla, hizmetler, tüm ödeme sistemleri için eşit ve adil bir rekabet zemini sağlayacak şekilde tarafsız olan tek bir Avro ödemeler alanı için mali sektörün girişiminden kaynaklanan sistem ile uyumlu olsun olmasın, ödeme hizmetleri için Topluluk seviyesinde modern ve uyumlu bir yasal çerçeve kurulması hayati önem taşımaktadır.
- (5) Söz konusu yasal çerçeve, sağgörümlü gereklere ilişkin ulusal hükümlerin koordinasyonunu, yeni ödeme hizmeti sağlayıcılarının pazara erişimini, bilgilendirme gerekliliklerini ve ödeme hizmeti kullanıcıları ve sağlayıcılarının ilgili hak ve yükümlülüklerini sağlamalıdır. Söz konusu çerçeve içerisinde, fiyatlar ile ilgili olduğu sürece Avro ödemeleri için tek bir pazar yaratan (AT) 2560/2001 sayılı Tüzüğün hükümleri korunmalıdır. 97/5/AT sayılı Tüzüğün hükümleri ve 87/598/AET, 88/590/AET ve 97/489/AT sayılı Tavsiyelerde alınan tavsiye kararları, bağlayıcı gücü olan tek bir tasarrufla bütünleştirilmelidir.

¹ ABRG C 109, 9.5.2006, s. 10.

² Avrupa Parlamentosu'nun 24 Nisan 2007 tarihli görüşü (henüz ABRG'de yayımlanmamıştır) ve 15 Ekim 2007 tarihli Konsey Kararı.

³ ATRG L 43, 14.2.1997, s. 25.

⁴ ATRG L 344, 28.12.2001, s. 13.

⁵ ATRG L 365, 24.12.1987, s. 72.

⁶ ATRG L 317, 24.11.1988, s. 55.

⁷ ATRG L 208, 2.8.1997, s. 52.

- (6) Ancak, söz konusu yasal çerçevenin tamamıyla kapsamlı olması uygun değildir. Uygulaması, temel faaliyeti ödeme hizmeti kullanıcılarına ödeme hizmeti sağlanmasına dayanan ödeme hizmeti sağlayıcıları ile sınırlanmalıdır. Fonların ödeyen kişiden ödenen kişiye transferinin veya bunların naklinin yalnızca banknot veya madeni para ile gerçekleştirilmesi durumunda veya transferin, fonları ödenen kişinin tasarrufuna vermek amacıyla bir ödeme hizmeti sağlayıcısı veya başka taraf üzerine hazırlanan kağıt çek, kağıt temelli kambiyo senedi, bono veya diğer araç, kağıt temelli kuponlar veya kartlara dayanması durumunda hizmetlere uygulanması da uygun değildir. Ayrıca, geleneksel ses hizmetleri ve bunların dijital cihazlara dağıtımının yanı sıra, zil sesleri, müzik veya dijital gazete gibi dijital mal ve hizmetlerin satın alınmasını kolaylaştırmak için, telekomünikasyon, bilgi teknolojisi veya ağ operatörleri tarafından sunulan araçlar durumunda bir farklılaştırmaya gidilmelidir. Bu mal ve hizmetlerin içeriği, bunlara erişim, dağıtım veya arama imkanları şeklinde içsel değer katan bir üçüncü taraf veya operatör tarafından üretilebilir. İçsel değer katanlar tarafından üretilmeleri durumunda, mal veya hizmetlerin bu operatörlerden biri tarafından veya teknik nedenlerden dolayı bir üçüncü tarafça dağıtılması ve bunların yalnızca mobil telefonlar veya bilgisayarlar gibi dijital cihazlar yoluyla kullanılabilmesi halinde, operatörün faaliyeti yalnızca bir ödeme işlemi olmanın ötesine geçtiğinden, söz konusu yasal çerçeve uygulanmamalıdır. Ancak, operatörün yalnızca basitçe bir üçüncü taraf tedarikçiye yapılacak olan ödemeleri ayarlayan bir aracı olarak hareket etmesi durumunda, söz konusu yasal çerçevenin uygulanmaması uygundur.
- (7) Para havalesi, genellikle, ilgili meblağı, örneğin iletişim ağı aracılığıyla bir ödenen kişiye veya ödenen kişi adına hareket eden başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısına havale eden, bir ödeme hizmeti sağlayıcısına ödeyen bir kişi tarafından sağlanan nakde dayalı basit bir ödeme hizmetidir. Bazı üye devletlerde, süpermarketler, tüccarlar ve diğer satıcılar, kamuya altyapı hizmeti ve diğer düzenli hane faturalarının ödemesini sağlayan ilgili bir hizmeti sunmaktadır. Yetkili makamlar, faaliyetin Ek'te listelenen başka bir ödeme hizmeti altına düştüğü kanaatinde olmadıkça, bu fatura ödeme hizmetlerine bu Direktifte tanımlanan para havalesi muamelesi yapılmalıdır.
- (8) Topluluk genelinde meşru olarak ödeme hizmetleri sağlayan ödeme hizmeti sağlayıcısı kategorilerinin, diğer bir deyişle kullanıcılardan ödeme işlemlerini finanse etmek için kullanılabilen mevduatlar alan ve kredi kuruluşlarının faaliyetlerine başlama ve yürütmeye ilişkin 14 Haziran 2006 tarihli ve 2006/48/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi¹ altındaki sağgörümlü gereklere tabi olmaya devam etmesi gereken kredi kuruluşları, ödeme işlemlerini finanse etmek için kullanılabilen elektronik para ihraç eden ve elektronik para kurumlarının faaliyetlerine başlama, yürütme ve sağgörümlü denetimine ilişkin 18 Eylül 2000 tarihli ve 2000/46/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi² altında sağgörümlü gereklere tabi olmaya devam etmesi gereken elektronik para kurumları ve ulusal hukuk altında bu şekilde yetkilendirilen posta havale kuruluşlarının belirtilmesi gereklidir.
- (9) Bu Direktif, fonların, 2000/46/AT sayılı Direktifin 1. maddesinin 3. paragrafının (b) bendinde tanımlanan elektronik para olması durumunda, ödeme işlemlerinin yürütülmesine ilişkin kuralları belirlemelidir. Ancak, bu Direktif, ne elektronik para ihracını düzenlemeli ne de 2000/46/AT sayılı Direktifte öngörülen elektronik para kurumlarının sağgörümlü düzenlenmesini değiştirmelidir. Dolayısıyla, ödeme kurumlarının elektronik para ihraç etmesine izin verilmemelidir.
- (10) Ancak, piyasaya girişin önündeki yasal engellerin kaldırılması için, mevduat alımına veya elektronik para ihracına bağlı olmayan ödeme hizmetlerinin sağlayıcılarının tümü için tek bir ruhsat belirlenmesi gereklidir. Bu nedenle, mevcut kategorilerin dışındaki tüzel kişilerin Topluluk genelinde ödeme hizmetleri sağlamak üzere, bir dizi katı ve kapsamlı koşula tabi olarak, yetkilendirilmesini öngörmek suretiyle, "ödeme kurumları" olarak yeni bir ödeme hizmeti sağlayıcıları kategorisi getirilmesi uygundur. Böylelikle, bu tür hizmetlere Topluluk genelinde aynı koşullar uygulanacaktır.
- (11) Ödeme kurumları olarak yetkinin verilmesi ve korunması için koşullar, bu kurumların faaliyetleri sırasında karşılaştıkları operasyonel ve mali risklere orantılı sağgörümlü gereklere içermelidir. Bu bağlamda, pazarın ihtiyaçlarına bağlı olarak zamanı geldiğince daha gelişmiş bir şekilde ayrıntılarıyla sunulabilen sürekli sermaye ile birleştirilen sağlam bir kuruluş sermayesi rejimine ihtiyaç vardır. Ödeme hizmetleri alanındaki çeşitlilikten dolayı, bu Direktif, tüm ödeme hizmeti sağlayıcıları için aynı risklere aynı şekilde muamele edilmesini sağlamak için belirli bir denetim takdiri yelpazesi ile birleştirilen çeşitli yöntemlere izin verilmelidir. Ödeme kurumları için gerekler, ödeme kurumlarının daha uzmanlaşmış ve sınırlı faaliyetler ile uğraştığı, dolayısıyla daha geniş kredi kuruluşu faaliyetleri yelpazesi genelinde ortaya çıkana kıyasla daha dar ve izlemesi ve kontrol etmesi daha kolay riskler yarattığı gerçeğini yansıtmalıdır. Özel olarak, ödeme kurumlarının, kullanıcılardan mevduat kabul etmesi yasaklanmalı ve kullanıcılardan alınan fonları yalnızca ödeme hizmetleri sunmak için kullanmasına izin verilmelidir. Diğer iş faaliyetleri için ödeme kurumunun fonlarından ayrı tutulacak olan müşteri fonları için hüküm getirilmelidir. Ödeme kurumları, aynı zamanda, etkili kara para aklamayla mücadele ve terörizmin finansmanı ile mücadele gereklere de tabi kılınmalıdır.

¹ ABRG L 177, 30.6.2006, s. 1. 2007/44/AT sayılı Direktif (ABRG L 247, 21.09.2007, s. 1) ile değiştirildiği şekliyle Direktif.

² ATRG L 275, 27.10.2000, s. 39.

- (12) Ödeme kurumları, yıllık ve konsolide hesaplarını, belirli şirket türlerinin yıllık hesapları hakkında 25 Temmuz 1978 tarihli ve 78/660/AET sayılı Konsey Direktifi¹ ve uygulanabilir olduğu hallerde konsolide hesaplar hakkında 13 Haziran 1983 tarihli ve 83/349/AET sayılı Konsey Direktifi² ve banka ve diğer mali kurumların yıllık hesapları ve konsolide hesapları hakkında 8 Aralık 1986 tarihli ve 86/635/AET sayılı Konsey Direktifine³ uygun olarak hazırlamalıdır. Kredi kuruluşu, 78/660/AET sayılı Direktif ve uygulanabilir olduğu hallerde 83/349/AET v 86/635/AET sayılı Direktifler altında bu yükümlülükten muaf tutulmadıkça, yıllık hesaplar ve konsolide hesaplar denetlenmelidir.
- (13) Bu Direktif, yalnız ödeme hizmetleri ile yakından bağlantılı olması durumunda, ödeme kurumları tarafından kredi verilmesini, diğer bir deyişle kredi limitlerinin verilmesini ve kredi kartlarının çıkarılmasını düzenler. Yalnız kredinin ödeme hizmetlerini kolaylaştırmak için verilmesi ve bu kredinin kısa vadeli bir niteliğe sahip olması ve döner temelde olması dahil olmak üzere on iki ayı geçmeyen bir dönem için verilmesi halinde, ödeme hizmetleri için müşteriler adına tutulan fonları kullanmadan, temel olarak ödeme kurumunun kendi fonlarını ve sermaye piyasalarından diğer fonları kullanarak yeniden finanse edilmesi koşuluyla, kredi kuruluşlarının sınır ötesi faaliyetleri bakımından böyle kredileri vermeleri uygundur. Yukarıdakiler, üye devletlerin tüketici kredilerine ilişkin kanun, ikincil düzenleme ve idari hükümlerinin yakınlaştırılması hakkında 22 Aralık 1986 tarihli ve 87/102/AET sayılı Konsey Direktifine⁴ veya bu Direktif ile uyumlaştırılmayan, tüketicilere kredi verme koşulları ile ilgili diğer Topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuata hanel getirmemelidir.
- (14) Üye devletlerin, ödeme kurumlarına yetki vermek, kontrolleri yapmak ve bu yetkilerin geri alınmasına karar vermektен sorumlu makamları belirlemesi gerekir. Üye devletler, muamelede eşitliği sağlamak için, ödeme kurumlarına bu Direktifte öngörülenlerden başka gerek uygulamamalıdır. Ancak, yetkili makamlar tarafından alınan tüm kararlar, mahkemeler nezdinde itiraz edilebilir olmalıdır. İlaveten, yetkili makamların görevleri, Antlaşma'nın 105. maddesinin 2. paragrafının dördüncü bendi doğrultusunda, Avrupa Merkez Bankaları Sistemi tarafından yürütülecek bir görev olan ödeme sistemlerinin gözetimine hanel getirmemelidir.
- (15) Havale hizmetleri sağlayan kişilerin kimliğinin ve bulunduğu yerlerin kaydedilmesinin ve bunlara göre, bu kişilerin ödeme kurumları olarak yetkilendirilmesi için her türlü koşullu yerine getirip getiremeyeceğinden bağımsız olarak, hiçbirinin kayıt dışı ekonomiye girmeye zorlanmamasını ve havale hizmetleri sağlayan tüm kişilerin belirli asgari yasal ve düzenleyici gerekler alanına sokulmasını sağlayacak şekilde bir kabul önleminin arzu edilirdiği göz önüne alındığında, tüm bu koşulları yerine getiremeyen ödeme hizmeti sağlayıcılarına buna rağmen ödeme kurumları muamelesi yapıldığı bir mekanizma sağlanması uygun ve Kara Para Aklama Mali Eylem Görev Gücü'nün VI. Özel Tavsiye Kararının gerekçesi ile aynı doğrultudadır. Bu amaçlar doğrultusunda, üye devletler, bu kişileri, yetkilendirme koşullarının tamamını veya bir kısmını uygulamadan ödeme kurumları siciline girmelidir. Ancak, feragat imkanının, ödeme işlemlerinin hacmine ilişkin katı gereklere tabi kılınması esastır. Feragatten yararlanan ödeme kurumları, iş kurma hakkına veya hizmet sağlama serbestisine sahip olmamalı veya bir ödeme sisteminin üyesi olurken bu hakları dolaylı yoldan kullanmamalıdır.
- (16) Her ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme sistemlerinin teknik altyapı hizmetlerine erişebilmesi esastır. Ancak, bu erişim, bu sistemlerin bütünlüğü ve istikrarını sağlamak için uygun gereklere tabi olmalıdır. Bir ödeme sistemine katılım için başvuruda bulunan her ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme sisteminin katılımcılarına, iç düzenlemelerinin her türlü riske karşı yeterince sağlam olduğu yönünde kanıt sağlamalıdır. Bu ödeme sistemleri, tipik olarak, örneğin dört taraflı kart düzenlerinin yanında havaaleleri ve doğrudan çekmeleri işleyen ana sistemleri içerir. Lisans şartlarına uygun olarak, farklı yetkili ödeme hizmeti sağlayıcıları kategorileri arasında, Topluluk genelinde muamele eşitliği sağlamak amacıyla, ödeme hizmetlerinin sunumuna erişim ve ödeme sistemlerine erişim ile ilgili kuralların açıklığa kavuşturulması gereklidir. İç pazarda rekabet eden her ödeme hizmeti sağlayıcısının, bu ödeme sistemlerinin teknik altyapı hizmetlerini aynı koşullar altında kullanabilmesini sağlamak için, yetkili ödeme kurumları ve kredi kuruluşlarına ayrımcılık gözetmeyen muamele yapılması için hüküm getirilmelidir. Yetkili ödeme hizmeti sağlayıcıları ve bu Direktif altındaki bir feragatten ve 2000/46/AT sayılı Direktifin 8. maddesi altındaki feragatten yararlananlar için, sağgörülü çerçevelerindeki farklılıklardan dolayı, farklı muamele öngörülmesi uygundur. Her durumda, yalnız, ödeme hizmeti sağlayıcılarının neden olduğu maliyet farklılıkları tarafından motive edilmeleri halinde fiyat koşullarında farklılıklara izin verilmelidir. Bu, ödeme ve menkul kıymet uzlaşma sistemlerinde uzlaşma kesinliği hakkında 19 Mayıs 1998 tarihli ve 98/26/AT sayılı Direktif⁵ uyarınca üye devletlerin sistem açısından önemli sistemlere erişimi sınırlama hakkına ve Antlaşma'nın 105. maddesinin 2. paragrafı ve AMBS Statüsü'nün ödeme sistemlerine erişime ilişkin 3. maddesinin 1. paragrafı ve 22. maddesinde belirlenen, Avrupa Merkez Bankası ve Avrupa Merkez Bankaları Sistemi'nin (AMBS) yetkisine hanel getirmemelidir.

¹ ATRG L 222, 14.8.1978, s. 11. Son olarak 2006/46/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi (ABRG L 224, 16.08.2006, s. 1) ile değiştirdiği şekliyle Direktif.

² ATRG L 193, 18.7.1983, s. 1. Son olarak 2006/99/AT sayılı Direktif ile değiştirildiği şekliyle Direktif (ABRG L 363, 20.12.2006, s. 137).

³ ATRG L 372, 31.12.1986, s. 1. Son olarak 2006/46/AT sayılı Direktif ile değiştirildiği şekliyle Direktif.

⁴ ATRG L 42, 12.2.1987, s. 48. Son olarak 98/7/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi (ABRG L 101, 01.04.1998, s. 17) ile değiştirdiği şekliyle Direktif.

⁵ ATRG L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (17) Ödeme sistemlerine erişime ilişkin hükümler, tek bir ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından kurulan ve işletilen sistemlere uygulanmamalıdır. Bu ödeme sistemleri, ödeme sistemleri ile doğrudan rekabet içinde veya daha tipik olarak, ödeme sistemlerinin yeterince kapsamadığı bir pazar alanında işleyebilir. Bunlar, tipik olarak, üç taraflı kart düzenleri gibi üç taraflı düzenleri, telekomünikasyon sağlayıcıları tarafından sunulan ödeme hizmetlerini veya düzen operatörünün, hem ödeyen hem de ödenen kişiye ve bankacılık gruplarının iç sistemlerine ödeme hizmeti sağlaması durumunda para havale hizmetlerini kapsar. Bu ödeme sistemleri tarafından kurulu ana akım ödeme sistemlerine sağlanabilecek rekabeti canlandırmak için, ilke olarak, üçüncü taraflara bu ödeme sistemlerine erişim verilmesi uygun olmamalıdır. Bununla birlikte, bu tür sistemler, her zaman, ödeme piyasalarında etkili rekabeti sürdürmek için düzenlere erişim verilmesini gerektirebilecek Topluluk ve ulusal rekabet kurallarına tabi olmalıdır.
- (18) Ödeme hizmetleri için şeffaflık koşullarını ve bilgilendirme gereklerini temin etmek için bir dizi kural belirlenmelidir.
- (19) Bu Direktif, nakit için tek bir ödeme piyasası zaten mevcut olduğundan nakit olarak yapılan ödeme işlemlerine veya mahiyetleri gereğince diğer ödeme araçları kadar etkili işlenemediklerinden kağıt temelli çeklere dayanan ödeme işlemlerine uygulanmamalıdır. Ancak, bu alandaki iyi uygulama, bu Direktifte belirtilen ilkelere dayanmalıdır.
- (20) Tüketiciler ve işletmeler, aynı konumda olduklarından, aynı koruma seviyesine ihtiyaç duymazlar. Tüketici haklarının, sözleşme ile sapılamayan hükümler ile garanti altına alınması önemli olsa da işletme ve kuruluşların aksine karar vermesi makuldür. Ancak, üye devletler, mikro, küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin tanımı hakkında 6 Mayıs 2003 tarihli ve 2003/361/AT sayılı Komisyon Tavsiyesi¹ ile tanımlanan mikro işletmelere, tüketiciler ile aynı şekilde muamele edilmesini öngörme imkanına sahip olmalıdır. Her durumda, bu Direktifin belirli temel hükümleri, her zaman, kullanıcının durumundan bağımsız olarak uygulanabilir olmalıdır.
- (21) Bu Direktif, ödeme hizmeti sağlayıcılarının, seçimlerini iyi bilgileneşmiş olarak yapmaları ve AB içerisinde alışveriş yapabilmeleri için ödeme hizmetleri hakkında aynı yüksek seviyede açık bilgi alması gereken ödeme hizmeti kullanıcılarına bilgi sağlama bakımından yükümlülüklerini belirtmelidir. Şeffaflık getirmek amacıyla, bu Direktif, ödeme hizmeti kullanıcılarına ödeme hizmeti sözleşmesi ve ödeme işlemleri bakımından gerekli ve yeterli bilginin verilmesini sağlamak için ihtiyaç duyulan uyumlaştırılmış gerekleri belirlemelidir. Üye devletler, ödeme hizmetlerinde tek pazarın düzgün işleyişini desteklemek için, yalnız bu Direktifte belirtilen bilgi hükümlerini kabul edebilmelidir.
- (22) Tüketiciler, İç Pazar'da işletmelerin tüketiciye yönelik haksız ticari uygulamaları hakkında 11 Mayıs 2005 tarihli ve 2004/29/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi² ile İç Pazar'da, elektronik ticaret başta olmak üzere, bilgi toplumu hizmetlerinin belirli hukuki yönleri hakkında 8 Haziran 2000 tarihli ve 2000/31/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi³ (elektronik ticaret hakkında Direktif) ve tüketici mali hizmetlerinin uzaktan pazarlanması hakkında 23 Eylül 2002 tarihli ve 2002/65/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi⁴ doğrultusunda haksız ve yanıltıcı uygulamalara karşı korunmalıdır. Bu Direktiflerdeki ilave hükümler, geçerli olmaya devam eder. Ancak, bu Direktif ile 2002/65/AT sayılı Direktif arasındaki sözleşme öncesi bilgilendirme gerekleri ilişkisi özellikle açıklığa kavuşturulmalıdır.
- (23) Gereken bilgi, kullanıcıların ihtiyaçlarına orantılı olmalı ve standart bir şekilde iletilmelidir. Ancak, tek bir ödeme işlemi için bilgilendirme gerekleri, ödeme işlemleri dizisi öngören bir çerçeve sözleşmenin bilgilendirme gereklerinden farklı olmalıdır.
- (24) Uygulamada, çerçeve sözleşmeler ve bunların kapsadığı ödeme işlemleri, tek ödeme işlemlerinden çok daha yaygın ve ekonomik olarak önemlidir. Bir ödeme hesabı veya belirli bir ödeme aracı olması durumunda, çerçeve sözleşme gereklidir. Bu nedenle, çerçeve sözleşmelere ilişkin ön bilgilendirme gerekleri oldukça kapsamlı olmalı ve bilgiler her zaman, kağıt üzerinde veya hesap yazıcılarından çıktı, disket, CD-ROM, DVD veya üzerinde elektronik posta saklanabilen kişisel bilgisayarların hard diskleri ve bilginin amaçları doğrultusunda yeterli bir süre boyunca gelecek referansı için erişilebilir olan ve saklanan bilginin değişmeden yeniden üretimine izin veren İnternet siteleri gibi başka bir dayanıklı ortamda sağlanmalıdır. Ancak, ödeme hizmeti sağlayıcısı ve ödeme hizmeti kullanıcısının, çerçeve sözleşmede, yapılan ödeme işlemlerine ilişkin müteakip bilginin verilme şekli, örneğin İnternet bankacılığında, ödeme hesabına ilişkin tüm bilgilerin çevrimiçi olarak sağlanması, konusunda anlaşmaya varması mümkün olmalıdır.

¹ ABRG L 124, 20.5.2003, s. 36.

² ABRG L 149, 11.6.2005, s. 22.

³ ATRG L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁴ ATRG L 271, 9.10.2002, s. 16. 2005/29/AT sayılı Direktif ile değiştirildiği şekliyle Direktif.

- (25) Tekli ödeme işlemlerinde, ödeme hizmeti sağlayıcısının kendi inisiyatifiyle yalnız zorunlu bilgiler her zaman verilmelidir. Ödeyen kişi, ödeme emrini verdiğinde her zaman hazır bulunduğundan, bilgilerin her durumda kağıt üzerinde veya başka bir dayanıklı ortamda sağlanmasının istenmesi gerekli değildir. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, bilgileri gişede sözlü olarak verebilir veya başka şekilde, örneğin koşulları tesislerindeki bir bildiri tahtasında tutarak kolayca erişilebilir kılabilir. Daha ayrıntılı başka bilgilerin mevcut olduğu yer (örneğin, İnternet sitesi adresi) hakkında bilgi de sağlanmalıdır. Ancak, tüketicinin istemesi halinde, zorunlu bilgiler kağıt üzerinde veya başka dayanıklı ortamda verilmelidir.
- (26) Bu Direktif, tüketicinin, herhangi bir ödeme hizmeti sözleşmesi ile bağlanmadan önce ilgili bilgileri ücretsiz olarak almak hakkını öngörmelidir. Tüketici, ödeme hizmeti sağlayıcılarının hizmetlerini ve koşullarını karşılaştırabilmesi ve her türlü uyumsuzluk durumunda sözleşme hak ve yükümlülüklerini doğrulayabilmesi için, sözleşme ilişkisi süresince herhangi bir zamanda, çerçeve sözleşmenin yanı sıra ön bilgileri de kağıt üzerinde ücretsiz olarak isteyebilmelidir. Bu hükümler, 2002/65/AT sayılı Direktif ile uyumlu olmalıdır. Bu Direktifteki ücretsiz bilgilere ilişkin açık bilgiler, diğer uygulanabilir Direktifler altında tüketicilere bilgi sunumu için ücret konulmasına izin verme etkisine sahip olmamalıdır.
- (27) Gereken bilgilerin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme hizmeti kullanıcıya verilme şekli, kullanıcının ihtiyaçlarının yanı sıra ilgili ödeme hizmeti sözleşmesindeki anlaşma bakımından duruma bağlı olarak uygulamalı teknik yönleri ve maliyet etkinliğini dikkate alınmalıdır. Bu nedenle, bu Direktif, ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından iki bilgi verme şeklini ayırt etmelidir. Ya bilgi sağlanmalıdır, diğer bir deyişle, ödeme hizmeti kullanıcıya ilaveten hareket geçmeden ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından bu Direktifin gerektirdiği uygun zamanda aktif bir şekilde iletilmelidir ya da bilgi, ödeme hizmeti kullanıcıya, her türlü ilave bilgi isteği dikkate alınarak sunulmalıdır. Bilginin aktif bir şekilde iletilmesi durumunda, ödeme hizmeti kullanıcı, bilgiyi elde etmek için, ödeme hizmeti sağlayıcısından açık bir şekilde istemek, banka hesabı posta kutusuna girmek veya hesap özetleri için yazıcıya bir banka kartı girmek gibi bazı aktif adımlar atmalıdır. Bu amaçlar doğrultusunda, ödeme hizmeti sağlayıcısı, bilgiye erişimin mümkün olmasını ve bilginin ödeme hizmeti kullanıcıya sunulmasını temin etmelidir.
- (28) İlaveten, tüketici, yapılan ödeme işlemlerine ilişkin temel bilgileri hiçbir ilave ücret olmadan almalıdır. Tek bir ödeme işlemi durumunda, ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu bilgi için ayrı ücretlendirme yapmamalıdır. Benzer şekilde, bir çerçeve sözleşme altındaki ödeme işlemlerine ilişkin müteakip aylık bilgiler ücretsiz olarak verilmelidir. Ancak, taraflar, fiyatlandırmada şeffaflığın önemini ve farklılık gösteren müşteri hizmetlerini dikkate alarak, daha sık veya ilave bilgi için ücretler konusunda anlaşmaya varabilmelidir. Farklı ulusal uygulamaların dikkate alınması için, üye devletlerin, ödeme hesaplarının aylık kağıt üzerinde özetlerinin ücretsiz olarak verilmesini gerektiren kuralları belirlemesine izin verilmelidir.
- (29) Müşteri hareketliliğinin kolaylaştırılması için, müşterilerin, bir yıl sona erdikten sonra ücrete maruz kalmadan çerçeve sözleşmeyi feshetmesi mümkün olmalıdır. Müşteriler için, kararlaştırılan bildirim süresi bir aydan uzun olmamalıdır ve ödeme hizmeti sağlayıcıları içinse iki aydan kısa olmamalıdır. Bu Direktif, ödeme hizmeti sağlayıcısının, kara para aklama ve terörizmin finansmanına ilişkin mevzuat, fonların dondurulmasını hedefleyen her türlü eylem veya suçların önlenmesi ve soruşturulması ile bağlantılı her türlü özel önlem gibi diğer ilgili Topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuat altında istisnai durumlarda ödeme hizmeti sözleşmesini feshetme yükümlülüğüne hâle getirmemelidir.
- (30) Düşük değerli ödeme araçları, düşük fiyatlı mal ve hizmetler durumunda ucuz ve kullanımı kolay bir alternatif olmalı ve aşırı gereklerle fazladan yüklenmemelidir. Bu nedenle, ilgili bilgilendirme gerekleri ve bunların gerçekleştirilmesine ilişkin kuralları, haklı olarak düşük değerli ödemelere tahsis edilen araçlardan beklenebilen teknik yetkinlikler de dikkate alınarak, zorunlu bilgiler ile sınırlı olmalıdır. Daha hafif rejime rağmen, ödeme hizmeti kullanıcıları, bu ödeme araçlarının, özellikle peşin ödenen ödeme araçları bakımından teşkil ettiği sınırlı riskleri dikkate alarak yeterli korumadan faydalanmalıdır.
- (31) Ödeme hizmeti kullanıcı, yetkisiz veya yanlış yapılmış ödeme işlemlerinin risklerini ve sonuçlarını azaltmak için, ödeme hizmeti sağlayıcısının bu Direktif altındaki bilgilendirme yükümlülüklerini yerine getirmiş olması kaydıyla, yetkisiz veya yanlış yapılmış ödeme işlemi iddiaları ile ilgili her türlü itirazı mümkün olan en kısa sürede ödeme hizmeti sağlayıcısına bildirmelidir. Ödeme hizmeti kullanıcı, son bildirim tarihine uyması halinde, ulusal hukuk uyarınca zaman aşımı süreleri içerisinde bu alacakları izleyebilmelidir. Bu Direktif, ödeme hizmeti kullanıcıları ile ödeme hizmeti sağlayıcıları arasındaki diğer alacakları etkilememelidir.

- (32) Ödeme hizmeti kullanıcısının, her türlü ödeme aracı hırsızlığı veya kaybını sağlayıcısına gecikmeden bildirmesi ve böylece yetkisiz ödeme işlemleri riskini azaltması için bir teşvik sağlamak için, ödeme hizmeti kullanıcı hileli olarak veya ağır ihmalle hareket etmedikçe, kullanıcı yalnız sınırlı bir tutar için sorumlu olmalıdır. Ayrıca, bir kullanıcı, ödeme hizmeti sağlayıcısına ödeme aracının tehlikeye atılmış olabileceğini bildirdiği zaman, kullanıcının söz konusu aracın yetkisiz kullanımından kaynaklanan herhangi bir ilave kaybı karşılaması gerekmemelidir. Bu Direktif, ödeme hizmeti sağlayıcılarının kendi ürünlerinin teknik güvenliğinden sorumlu olmasına hanel getirmemelidir.
- (33) Ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından olası ihmali değerlendirmek için, tüm durumlar dikkate alınmalıdır. İhmal iddiasının kanıtı ve derecesi, ulusal hukuka göre değerlendirilmelidir. Tüketicinin ispat yükünü artırma ve ihraççının ispat yükünü azaltma etkisine sahip olan, bir ödeme aracının sunumu ve kullanımı ile ilgili sözleşme şart ve koşulları hükümsüzdür.
- (34) Ancak, üye devletler, mevcut tüketici koruma seviyelerini korumak ve elektronik ödeme araçlarının güvenli kullanımına olan güveni artırmak için yukarıda anılanlardan daha az katı olan kurallar belirleyebilmektedir. Farklı ödeme araçlarının farklı riskler içerdiği gerçeği, buna göre dikkate alınmalı ve böylece daha güvenli araçların ihracı desteklenmelidir. Üye devletlerin, ödeyen kişinin hileli olarak hareket etmesi durumu dışında, ödeyen kişinin sorumluluğunu azaltmasına veya bundan tamamen feragat etmesine izin verilmelidir.
- (35) Yetkisiz ödeme işlemleri durumunda kayıpların tahsisi için hüküm konulmalıdır. Tüketici olmayan ödeme hizmeti kullanıcılarına farklı hükümler uygulanabilir çünkü böyle kullanıcılar, normalde, dolandırıcılık riskini değerlendirme ve dengeleyici önlemler alma bakımından daha iyi bir konumdadır.
- (36) Bu Direktif, gerçekleştirilen ödeme işlemi makul olarak beklenebilir olan tutarı aştığı zaman tüketiciyi korumak için geri ödemenin kurallarını belirtmelidir. Ödeme hizmeti sağlayıcıları, müşterilerine daha da ayrıcalıklı şartlar sunabilmeli ve örneğin, itiraz edilen her türlü ödeme işlemi geri ödemeyebilmektedir. Kullanıcının, bir ödeme işleminin geri ödemesi için talepte bulunması durumunda, geri ödeme hakları, ödeyen kişinin ödenen kişi karşısında, örneğin sipariş edilen, tüketilen veya meşru olarak ücretlendirilen mal veya hizmetler için, dayanak ilişkilerden kaynaklanan sorumluluğunu veya kullanıcıların bir ödeme emrinin iptali ile ilgili haklarını etkilemez.
- (37) Finansal planlama ve ödeme yükümlülüklerinin zamanında yerine getirilmesi için, tüketiciler ve işletmeler, bir ödeme emrinin gerçekleştirilmesinin aldığı sürenin uzunluğu konusunda kesinliğe sahip olmalıdır. Bu nedenle, bu Direktif, hak ve yükümlülüklerin yürürlük kazandığı belirli bir zaman, diğer bir deyişle, örneğin fonların güvenlik ve mevcudiyet kontrolleri, kişisel kimlik numarasının kullanımına veya bir ödeme sözünün verilmesine ilişkin bilgi gibi, ödeme emrinin oluşturulması ve iletilmesine yol açan sürece herhangi bir ön katılıma bağlı olmaksızın, ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme emrini, ödeme hizmeti sözleşmesinde kararlaştırılan iletişim araçları aracılığıyla alma fırsatına sahip olduğu zaman dahil olmak üzere aldığı belirli bir zaman getirmelidir. Ayrıca, bir ödeme emrinin alımı, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişinin hesabından borçlandırılacak olan ödeme emrini aldığı zaman gerçekleşmelidir. Ödenen bir kişinin, hizmet sağlayıcısına örneğin kart ödemeleri veya doğrudan çekmelerin tahsilatı için ödeme emirleri ilettiği veya ödenen kişiye ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ilgili meblağlara ilişkin bir ön finansman (kendi hesabına şarta bağlı kredi yoluyla) verildiği gün veya an, bu bakımından ilintili değildir. Kullanıcılar, ödeme hizmeti sağlayıcısının red için sözleşmesel veya kanuni hiçbir gerekçesi olmaması halinde tam ve geçerli bir ödeme emrinin doğru bir şekilde gerçekleştirilmesine güvenebilmektedir. Ödeme hizmeti sağlayıcısının bir ödeme emrini reddetmesi halinde, red ve reddin sebepleri, Topluluk hukuku ve ulusal hukukun gereklerine tabi olarak ilk fırsatta ödeme hizmeti kullanıcısına iletilmelidir.
- (38) Ödeme emirlerinin belirli bir süreden sonra yüksek elle müdahale maliyetleri olmadan iptal edilemeyeceği anlamına gelen, modern tam otomatik ödeme sistemlerinin ödeme işlemlerini işleme hızı göz önüne alındığında, ödeme iptalleri için açık bir süre bitimi belirtilmesi gereklidir. Ancak, ödeme hizmeti ve ödeme emrinin türüne bağlı olarak, söz konusu zaman, taraflar arasındaki anlaşmaya göre farklılık gösterebilir. Bu bağlamda, iptal, yalnız bir ödeme hizmeti kullanıcısı ile ödeme hizmeti sağlayıcısı arasındaki ilişkiye uygulanabilir ve dolayısıyla ödeme sistemlerindeki ödeme işlemlerinin geri dönülemezliği ve nihailiğine hanel getirmez.
- (39) Bu geri dönüşmezlik, bir ödeme hizmeti sağlayıcısının, bazı üye devletlerin kanunları altında, ödeyen kişinin çerçeve sözleşmeye veya ulusal kanunlar, ikincil düzenlemeler, idari hükümler veya rehber ilkelere bağlı olarak, ödeyen kişi ve ödenen kişi arasındaki bir uyumsuzluk durumunda ödeyen kişiye gerçekleştirilen ödeme işleminin tutarını geri ödeme hak veya yükümlülüğünü etkilemez. Bu geri ödeme, yeni bir ödeme emri olarak kabul edilmelidir. Bu durumlar hariç olmak üzere, ödeme emrinin altında yatan ilişki içinde ortaya çıkan yasal uyumsuzluklar, yalnız ödeyen kişi ile ödenen kişi arasında çözümlenmelidir.
- (40) Ödemelerin tam bütünleşik kesintisiz işlenmesi için ve ödeme hizmeti kullanıcıları arasındaki her türlü temel yükümlülüğün yerine getirilmesi ile ilgili yasal kesinlik için, ödeyen kişi tarafından transfer edilen tutarın, ödenen kişinin hesabına yatırılması esastır. Buna göre, ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesine dahil olan araçlardan herhangi birinin, transfer edilen tutardan kesinti yapması mümkün olmamalıdır. Ancak, ödenen kişinin, ödeme hizmeti sağlayıcısıyla, söz konusu hizmet sağlayıcısının kendi ücretlerini kesebileceği bir anlaşmaya girmesi mümkün olmalıdır. Bununla birlikte, ödenen kişinin vadesi gelen tutarın doğru bir şekilde ödendiğini doğrulayabilmesi için, ödeme işlemine ilişkin sağlanan müteakip bilgiler, yalnız transfer edilen fonların bütün tutarını değil, aynı zamanda her türlü ücretin tutarını da belirtmelidir.

- (41) Ücretler bakımından, deneyimler, bir ödeyen kişi ile ödenen kişi arasında ücret paylaşımının, ödemelerin kesintisiz işlenmesini kolaylaştırdığından, en etkili sistem olduğunu göstermiştir. Bu nedenle, normal seyrinde, ödeyen kişi ve ödenen kişiye ilgili ödeme hizmeti sağlayıcıları tarafından doğrudan konulacak ücretler için hüküm getirilmelidir. Ancak, bu, yalnız ödeme işleminin para birimi dönüştürme gerektirmemesi durumunda uygulanmalıdır. Bu Direktifin hükümleri, ödeme hizmeti sağlayıcısının, hesaplarını alacaklandırma için tüketicilerini ücretlendirmede uygulaması etkilemediğinden, konulan her türlü ücretin tutarı sıfır da olabilir. Benzer şekilde, bir ödeme hizmeti sağlayıcısı, sözleşme şartlarına bağlı olarak, ödeme hizmetinin kullanımı için yalnız ödenen kişiyi (tüccar) ücretlendirebilir ki bu durum, ödeyen kişiye hiçbir ücret uygulanmaması etkisine sahiptir. Ödeme sistemlerinin ücretlendirilmesi, bir taahhüt ücreti şeklinde olabilir. Transfer edilen tutar veya konulan her türlü ücrete ilişkin hükümler, ödeme hizmeti sağlayıcıları veya herhangi bir aracı arasındaki fiyatlandırma üzerinde hiçbir doğrudan etkiye sahip değildir.
- (42) Ödeme hizmeti sağlayıcısı, şeffaflık ve rekabeti desteklemek için, ödenen kişinin, ödeyen kişiden belirli bir ödeme aracını kullanması için ücret istemesini engellememelidir. Ödenen kişinin, belirli bir ödeme aracının kullanımı için ücret koymakta özgür olması gerekirken, üye devletler, rekabeti teşvik etme ihtiyacı ve etkili ödeme araçlarının kullanımını dikkate alarak, kendi görüşlerince, yolsuz fiyatlandırma veya belirli bir ödeme aracının kullanımı üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olabilecek fiyatlandırma göz önüne alındığında garanti altına alınabilmesi durumunda böyle her türlü uygulamayı yasaklamaya veya sınırlandırmaya karar verebilir.
- (43) Topluluk genelinde ödemelerin verimliliğini artırmak için, havaleler ve para havaleleri dahil olmak üzere, ödeyen kişi tarafından başlatılan ve Avro veya Avro alanı dışındaki bir üye devletin para birimi cinsinden tüm ödeme emirleri, bir azami tek günlük gerçekleştirme süresine tabi olmalıdır. Ödeme hizmeti sağlayıcısı ile ödeyen kişi arasında daha uzun bir gerçekleştirme süresi belirleyen açık bir anlaşma olmadığında, doğrudan çekmeler ve kart ödemeleri dahil olmak üzere, bir ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan ödemeler gibi tüm diğer ödemeler için, aynı tek günlük gerçekleştirme süresi uygulanmalıdır. Bir ödeme emrinin kağıt üzerinde verilmesi halinde, yukarıdaki dönemler, ilave bir iş günü uzatılabilir. Bu, yalnız kağıt belgelere alışık olan tüketiciler için ödeme hizmetlerinin sürekli sunumuna imkan sağlar. Bir doğrudan çekme düzeni kullanıldığında, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, karşılaştırılan vade tarihinde uzlaşmayı sağlayarak, ödenen kişi ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında karşılaştırılan süre sınırları içerisinde tahsilat emrini iletir. Ulusal ödeme altyapılarının genellikle yüksek oranda verimli olduğu göz önüne alınarak ve mevcut hizmet seviyelerinden herhangi bir sapmayı önlemek amacıyla, üye devletlerin, uygun olduğu hallerde bir iş gününden kısa bir gerçekleştirme süresi belirten kuralları sürdürmesine veya koymasına izin verilmelidir.
- (44) Bütün tutar için gerçekleştirmeye ve gerçekleştirme süresine ilişkin hükümler, hizmet sağlayıcılardan birinin Topluluk içinde yerleşik olmaması durumunda iyi uygulama teşkil etmelidir.
- (45) Ödeme hizmeti sağlayıcılarının, kendi seçimlerini yapmak için ödeme hizmetlerinin gerçek maliyetlerini ve ücretlerini bilmesi esastır. Buna göre, şeffaf olmayan fiyatlandırma yöntemlerinin, kullanıcıların ödeme hizmetinin gerçek fiyatını belirlemesini aşırı derecede zorlaştırdığı genel olarak kabul edildiğinden, bu tür fiyatlandırma yöntemlerinin kullanımına izin verilmemelidir. Özel olarak, kullanıcının zararına valör tarihi kullanımına izin verilmemelidir.
- (46) Ödeme sisteminin düzgün ve verimli işleyişi, kullanıcının, ödeme hizmeti sağlayıcısının ödeme işlemini doğru bir şekilde ve karşılaştırılan süre içerisinde gerçekleştirmesine güvenebilmesine dayanır. Genellikle, sağlayıcı, ödeme işleminde yer alan riskleri değerlendirecek konumdadır. Ödemeler sistemini sağlayan, hatalı veya yanlış tahsis edilmiş fonların geri çağırılması için düzenlemeleri yapan ve çoğu durumda bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesine dahil olan araçlara ilişkin karar veren sağlayıcıdır. Tüm bu hususlar göz önüne alındığında, anormal ve öngörülemeyen koşullar altındakiler hariç olmak üzere, seçiminden yalnızca ödenen kişinin sorumlu olduğu ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının eylemleri ve ihmalleri dışında, kullanıcıdan kabul edilen bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesi ile ilgili sorumluluğun ödeme hizmeti sağlayıcısına yüklenmesi tamamen uygundur. Ancak, ödeyen kişinin, ödeme tutarının ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından usulüne uygun olarak alınıp alınmadığı konusunda açık (belirsiz) kalabileceği beklenmeyen durumlarda korumasız bırakılmaması için, ilgili ispat yükü, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısında olmalıdır. Kural olarak, genellikle bir merkez bankası veya bir takas kurumu gibi "tarafsız" bir kurum olan, ödeme tutarını gönderen ödeme hizmeti sağlayıcısından alan ödeme hizmeti sağlayıcısına transfer eden aracı kurumun, hesap verisini saklaması ve bu veriyi gerekli olabileceği her zaman temin edebilmesi beklenebilir. Ödeme tutarının, alıcı ödeme hizmeti sağlayıcısının hesabına yatırıldığı her zaman, ödenen kişi, ödeme hesabına yatırma için kendi ödeme hizmeti sağlayıcısına karşı derhal bir hak talebinde bulunmalıdır.

- (47) Ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, özellikle ödeme işleminin bütün tutarı ve gerçekleştirme zamanı dahil olmak üzere ödeme işlemini doğru gerçekleştirmenin sorumluluğunu ve ödenen kişinin hesabına kadar ödeme zincirindeki diğer tarafların her türlü hatası konusunda tüm sorumluluğu üstlenmelidir. Söz konusu sorumluluk sonucunda, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına bütün tutarın yatırılmamış olması durumunda, ulusal hukuka göre yapılabilecek her türlü başka talebe halel gelmeksizin, ödeme işlemini düzeltir veya gereksiz yere gecikmeden, söz konusu işlemin ilgili tutarını ödeyen kişiye geri öder. Bu Direktif, ödeme hizmeti kullanıcısı ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında yalnız sözleşme yükümlülük ve sorumlulukları ile ilgilidir. Ancak, havaleler ve diğer ödeme hizmetlerinin düzgün işleyişi, ödeme hizmeti sağlayıcıları ve onların işlemciler gibi araçlarının, karşılıklı hak ve yükümlülüklerinin kararlaştırıldığı sözleşmelere sahip olmasını gerektirir. Sorumluluklar ile ilgili sorular, bu tekbiçim sözleşmelerin zorunlu bir parçasını oluşturur. Ödeme hizmeti sağlayıcıları ile bir ödeme işleminde yer alan araçlar arasında güvenilirliği sağlamak için, sorumlu olmayan ödeme hizmeti sağlayıcısının, maruz kalınan kayıplar ve bu Direktifin sorumluluk ile ilgili hükümleri altında ödenen meblağlar için tazmin etmesine yol açan yasal kesinlik gereklidir. İlave rücu hakları ve içerik ayrıntıları ve ödeme hizmeti sağlayıcısı veya aracıya yönelik eksik bir ödeme işlemine atfedilebilir hak taleplerinin nasıl ele alınacağı, sözleşme düzenlemeleri ile tanımlanmaya bırakılmalıdır.
- (48) Ödeme hizmeti sağlayıcısının, bir ödeme emrini doğru bir şekilde gerçekleştirmek için gereken bilgiyi açık bir şekilde belirtmesi mümkün olmalıdır. Ancak, öte yandan, Topluluk içindeki bütünleşik ödeme sistemlerinin parçalanmasını ve kurulmasının tehlikeye atılmasını önlemek için, üye devletlerin, ödeme işlemleri için kullanılacak özel bir tanımlayıcıyı gerekli kılmasına izin verilmemelidir. Bununla birlikte, bu, üye devletlerin, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının gereken özeni göstererek hareket etmesini ve teknik olarak mümkün olması ve el ile müdahale gerektirmemesi durumunda tek tanımlayıcının tutarlılığını doğrulamasını ve tek tanımlayıcının tutarsız bulunması durumunda ödeme emrini reddederek ödeyen kişiyi bu hususta bilgilendirmesini gerekli kılmasını engellememelidir. Ödeme hizmeti sağlayıcısının sorumluluğu, ödeme işleminin, ödeme hizmeti kullanıcısının ödeme emrine göre doğru gerçekleştirilmesi ile sınırlanmalıdır.
- (49) Topluluk genelinde dolandırıcılığı önlemeyi kolaylaştırmak ve ödeme dolandırıcılığı ile mücadele etmek için, ödeme dolandırıcılığına karışan kişiler ile ilgili kişisel verileri toplaması, işlemesi ve değişmesine izin verilmesi gereken ödeme hizmeti sağlayıcıları arasında verimli veri değişimi için hüküm getirilmelidir. Tüm bu faaliyetler, kişisel verilerin işlenmesiyle ilgili olarak bireylerin korunması ve bu tür verilerin dolaşımı hakkında 24 Ekim 1995 tarihli ve 95/46/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifine¹ uygun olarak gerçekleştirilmelidir.
- (50) Bu Direktife göre kabul edilen ulusal hukuk hükümlerinin etkili uygulamasının sağlanması gereklidir. Bu nedenle, bu hükümlere uymayan ödeme hizmeti sağlayıcıları aleyhindeki şikayetlerin takip edilmesini ve uygun olduğu hallerde etkili, orantılı ve caydırıcı cezaların uygulanmasını sağlayacak olan uygun usuller belirlenmelidir.
- (51) Müşterilerin, mahkemelerde dava açma hakkına halel gelmeksizin, üye devletler, ödeme hizmeti sağlayıcıları ile tüketiciler arasında bu Direktifte belirlenen hak ve yükümlülüklerden kaynaklanan çatışmaların kolayca erişilebilir ve maliyete duyarlı mahkeme dışı yollarla çözümünü sağlamalıdır. Sözleşme yükümlülüklerine uygulanacak hukuk hakkında Roma Sözleşmesi'nin² 5. maddesinin 2. paragrafı, tüketicilere, mutad ikamet yerlerinin bulunduğu ülkenin hukukunun zorunlu kuralları ile verilen korumanın, uygulanacak hukuka ilişkin hiçbir sözleşme şartı ile zayıflatılmamasını sağlar.
- (52) Üye devletler, ödeme kurumlarına yetki vermek için belirlenmiş yetkili makamların, aynı zamanda mahkeme dışı yollarla şikayet ve haksızlığı giderme usulleri bakımından da yetkili makamlar olup olamayacağını belirler.
- (53) Bu Direktif, bir beyanın ifadesinde veya iletimindeki yanlışlığın sorumluluğu ile ilgili sonuçlara ilişkin ulusal hukuk hükümlerine halel getirmemelidir.
- (54) Bu Direktifin etkili işleyişinin incelenmesi ve tek bir ödeme piyasasının kurulması konusundaki ilerlemenin izlenmesi gerektiğinden, Komisyon'un, bu Direktifin aktarım döneminin sona ermesinden üç yıl sonra bir rapor çıkarması gerekli kılınmalıdır. Mali hizmetlerin küresel entegrasyonu ve bu Direktifin verimli işleyişinin de ötesinde uyumlaştırılmış tüketici koruması bakımından, incelemenin odak noktaları, AB dışı para birimleri ve yalnız bir ilgili ödeme hizmeti sağlayıcısının Topluluk içinde yerleşik olduğu ödeme işlemleri bakımından uygulamanın kapsamını genişletme yönündeki olası ihtiyaç olmalıdır.
- (55) Bu Direktifin hükümleri 97/5/AT sayılı Direktifin hükümleri yerine getirildiğinden, söz konusu Direktif yürürlükten kaldırılmıştır.

¹ ATRG L 281, 23.11.1995, s. 31. (AT) 1882/2003 sayılı Tüzük (ABRG L 284, 31.10.2003, s. 1) ile değiştirildiği şekliyle Direktif.

² ATRG C 27, 26.1.1998, s. 34.

- (56) Mesafeli sözleşmelere ilişkin olarak tüketicilerin korunması hakkında 20 Mayıs 1997 tarihli ve 97/7/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi¹ ve 2002/65/AT sayılı Direktif ile halihazırda kapsanan bir alan olan, ödeme kartlarının hileli kullanımı ile ilgili daha ayrıntılı kurallar belirlenmesi gereklidir. Bu nedenle, bu Direktifler, buna göre değiştirilmelidir.
- (57) 2006/48/AT sayılı Direktif uyarınca, mali kurumların kredi kuruluşlarına uygulanacak kurallara tabi olmadığından, bu kurumlar, Topluluk genelinde ödeme hizmetleri sağlayabilmeleri için, ödeme kurumları ile aynı gereklerle tabi tutulmalıdır. Dolayısıyla, 2006/48/AT sayılı Direktif, buna göre değiştirilmelidir,
- (58) Para havalesi, bu Direktifte, bir ödeme kurumu için yetki veya bu Direktifteki hükümlerde belirtilen belirli koşullar altında bir feragatten yararlanan bazı gerçek veya tüzel kişiler için tescil gerektiren bir ödeme hizmeti olarak tanımlandığından, Mali sistemin kara para aklama ve terörizmin finanse edilmesi için kullanılmasının önlenmesine ilişkin 2005/60/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi² buna göre değiştirilmelidir.
- (59) Yasal kesinlik adına, bu Direktif yürürlüğe girmeden önce yürürlükte olan ulusal hukuka göre ödeme kurumlarının faaliyetlerini başlatmış olan kişilerin, ilgili üye devlet içinde belirli bir süre boyunca bu faaliyetlere devam ederken uyacağı geçici düzenlemelerin yapılması uygundur.
- (60) Çeşitli üye devletlerin yasal sistemlerinde mevcut olan çok sayıda farklı kuralın uyumlaştırılmasını gerektirdiğinden, bu Direktifin hedefine, diğer bir deyişle ödeme hizmetlerinde tek bir piyasanın kurulması hedefine üye devletler tarafından yeterince ulaşılamayacağı ve bu nedenle bu hedefe Topluluk seviyesinde daha iyi ulaşılacağı için, Topluluk, Antlaşma'nın 5. maddesinde düzenlendiği üzere katmanlı yetki ilkesine göre önlemler kabul edebilir. Söz konusu maddede belirlenen orantılılık ilkesine uygun olarak, bu Direktif, söz konusu amacın gerçekleştirilmesi için gerekenin ötesine geçmemektedir.
- (61) Bu Direktifin uygulanması için gereken önlemler, Komisyon'a verilen uygulama yetkisini kullanma usullerini ortaya koyan 28 Haziran 1999 tarihli ve 1999/468/AT sayılı Konsey Kararı³ uygun olarak alınmalıdır.
- (62) Özellikle, Komisyon, teknoloji ve piyasa gelişmelerinin dikkate alınması amacıyla uygulama hükümleri kabul etmek için yetkilendirilmelidir. Anılan önlemler genel kapsamlı olduğundan ve bu Direktifin temel nitelikte olmayan unsurlarını değiştirmek için tasarlandığından, 1999/468/AT sayılı Kararın 5a maddesinde öngörülen eleştirel incelemeye dayalı düzenleyici usul uyarınca kabul edilmelidir.
- (63) Daha iyi yasama hakkında Kurumlararası Anlaşma'nın⁴ 34. maddesi uyarınca, üye devletler, kendi yararları ve Topluluğun yararı için bu Direktif ile iç hukuka aktarma tedbirleri arasındaki ilişkiyi mümkün olduğunca gösteren kendi çizelgelerini hazırlamaları ve bunları kamuoyuna açıklamaları konusunda teşvik edilmektedir,

İŞBU DİREKTİFİ KABUL ETMİŞTİR:

BAŞLIK I

KONU, KAPSAM VE TANIMLAR

Madde 1

Konu

1. Bu Direktif, üye devletlerin, aşağıdaki altı ödeme hizmeti sağlayıcısı kategorisini ayırt ederken uyacağı kuralları belirler:
 - (a) 2006/48/AT sayılı Direktifin 4. maddesinin 1. paragrafının (a) bendi çerçevesindeki kredi kuruluşları;
 - (b) 2000/46/AT sayılı Direktifin 1. maddesinin 3. paragrafının (a) bendi çerçevesindeki elektronik para kurumları;
 - (c) Ulusal hukuk altında ödeme hizmetleri sağlamaya yetkili posta havale kuruluşları;
 - (d) Bu Direktif çerçevesindeki ödeme kurumları;
 - (e) Avrupa Merkez Bankası ve para makamı sıfatıyla hareket etmedikleri zaman ulusal merkez bankaları veya diğer kamu makamları;
 - (f) Kamu kurumları sıfatıyla hareket etmedikleri zaman, üye devletler veya onların bölgesel veya yerel yönetimleri.
2. Bu Direktif, aynı zamanda, ödeme hizmetleri için koşulların şeffaflığı ve bilgilendirme gereklerine ilişkin kuralları ve ödeme hizmeti kullanıcıları ile ödeme hizmeti sağlayıcılarının, düzenli bir meslek veya iş faaliyeti olarak ödeme hizmeti sunulması ile ilgili hak ve yükümlülüklerini de belirlemektedir.

Madde 2

Kapsam

1. Bu Direktif, Topluluk içerisinde sağlanan ödeme hizmetlerine uygulanır. Ancak, 73. madde hariç olmak üzere, Başlıklar III ve IV, yalnız, hem ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı hem de ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının veya ödeme işlemindeki tek ödeme hizmeti sağlayıcısının Topluluk içerisinde bulunması durumunda uygulanır.

¹ ATRG L 144, 4.6.1997, s. 19. Son olarak 2005/29/AT sayılı Direktif ile değiştirildiği şekliyle Direktif.

² ABRG L 309, 25.11.2005, s. 15.

³ ATRG L 184, 17.7.1999, s. 23. 2006/512/AT sayılı Direktif (ABRG L 200, 22.07.2006, s. 11) ile değiştirildiği şekliyle Karar.

⁴ ABRG C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Başlıklar III ve IV, Avro ile veya Avro alanı dışındaki bir üye devletin para birimi ile yapılan ödeme hizmetlerine uygulanır.
3. Üye devletler, bu Direktifin hükümlerinin tamamının veya bir kısmının, 2006/48/AT sayılı Direktifin 2. maddesinin birinci ve ikinci bentlerinde belirtilenler hariç olmak üzere söz konusu maddede belirtilen kurumlara uygulamasından feragat edebilir.

Madde 3

Kapsanmayanlar

Bu Direktif, aşağıdakilerden hiçbirine uygulanmaz:

- (a) Hiçbir bir aracı müdahalesi olmadan, doğrudan ödeyen kişiden ödenen kişiye münhasıran nakit olarak yapılan ödeme işlemleri;
- (b) Mal veya hizmetlerin satış veya alımını ödeyen kişi veya ödenen kişi adına müzakere etmeye veya tamamlamaya yetkili olan bir ticari acente aracılığıyla, ödeyen kişiden ödenen kişiye ödeme işlemleri;
- (c) Tahsili, işlenmesi ve teslimatı dahil olmak üzere banknot ve madeni paraların profesyonel fiziksel nakliyesi;
- (d) Kar amacı gütmeyen veya hayırsever bir faaliyet çerçevesinde, profesyonel olmayan nakit tahsili ve teslimatından oluşan ödeme işlemleri;
- (e) Ödeyen kişi tarafından ödenen kişiye, mal veya hizmetlerin alımı için bir ödeme yoluyla ödeme işlemi gerçekleştirilmesinden hemen önce, ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından açık bir isteği takip eden bir ödeme işleminin parçası olarak nakit sağlanması durumundaki hizmetler;
- (f) Para birimi değişimi işi, diğer bir deyişle, fonların bir ödeme hesabında tutulmadığı nakit işlemler;
- (g) Fonların ödenen kişinin tasarrufuna konulması amacıyla ödeme hizmeti sağlayıcısı üzerine hazırlanan aşağıdaki belgelerden herhangi birine dayanan ödeme işlemleri;
- (i) Çekler için tekbiçim hukuk öngören 19 Mart 1931 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne göre kağıt temelli çekler;
- (ii) (i) bendinde belirtilenlere benzeyen ve çekler için tekbiçim hukuk öngören 19 Mart 1931 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne taraf olmayan üye devletlerin hukuku ile düzenlenen kağıt temelli çekler;
- (iii) Kambiyo senetleri ve bonolar için tekbiçim hukuk öngören 7 Haziran 1930 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne göre kağıt temelli ödeme emirleri;
- (iv) (iii) bendinde belirtilenlere benzeyen ve kambiyo senetleri ve bonolar için tekbiçim hukuk öngören 7 Haziran 1930 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne taraf olmayan üye devletlerin hukuku ile düzenlenen kağıt temelli ödeme emirleri;
- (v) Kağıt temelli kuponlar;
- (vi) Kağıt temelli seyahat çekleri; veya
- (vii) Evrensel Posta Birliği tarafından tanımlanan şekildeki kağıt temelli posta yoluyla para havaleleri;
- (h) 28. maddeye hâle gelmeksizin, uzlaşma kurumları, merkezi karşı taraflar, takas kurumları ve/veya merkez bankaları ve sistemin diğer katılımcıları ve ödeme hizmeti sağlayıcıları arasında, bir ödeme veya menkul kıymet uzlaşma sistemi dahilinde gerçekleştirilen ödeme işlemleri;
- (i) Temettüleri, gelir veya diğer dağılımlar veya itfa veya satış dahil olmak üzere, (h) bendinde belirtilen kişiler veya yatırım firmaları, kredi kuruluşları, toplu yatırım işletmeleri veya yatırım hizmetleri sağlayan varlık yönetim şirketleri ve mali araçların gözetimine sahip olmasına izin verilen diğer kurumlar tarafından gerçekleştirilen menkul kıymet varlık hizmetleri ile ilgili ödeme işlemleri;
- (j) Verilerin işlenmesi ve saklanması, güven ve mahremiyeti koruma hizmetleri, veri ve varlık doğrulama, bilgi teknolojisi (BT) ve iletişim ağı sunumu, ödeme hizmetleri için kullanılan terminal ve cihazların sağlanması ve bakımı dahil olmak üzere, hiçbir zaman transfer edilecek fonların mülkiyetine girmeksizin, ödeme hizmetlerinin sağlanmasını destekleyen, teknik hizmet sağlayıcıları tarafından sağlanan hizmetler;
- (k) Mal veya hizmetleri, yalnız ihraççı tarafından kullanılan tesislerde veya sınırlı bir hizmet sağlayıcıları ağı içinde veya sınırlı bir mal veya hizmet aralığı için ihraççı ile yapılan ticari bir anlaşma altında iktisap etmek için kullanılabilen araçlara dayanan hizmetler;
- (l) Satın alınan mal veya hizmetlerin, bir telekomünikasyon, dijital veya BT cihazına teslim edilmesi ve bu cihazlar aracılığıyla kullanılacak olması durumunda, telekomünikasyon, dijital veya BT operatörünün ödeme hizmet kullanıcıları ile mal ve hizmet sağlayıcısı arasında yalnızca bir aracı olarak hareket etmemesi şartıyla, her türlü telekomünikasyon, dijital veya BT cihazı aracılığıyla yapılan ödeme işlemleri;
- (m) Ödeme hizmeti sağlayıcıları, bunların kendi hesabına acenteleri veya şubeleri arasında yürütülen ödeme işlemleri;
- (n) Bir ana işletme ile onun bağlı işletmesi arasında veya aynı ana işletmenin bağlı işletmeleri arasında, aynı gruba ait olan bir işletme dışındaki bir ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından hiçbir aracılık müdahalesi olmadan yürütülen ödeme işlemleri; veya

- (o) Sağlayıcıların, Ek'te listelenen diğer ödeme hizmetlerini gerçekleştirmemesi koşuluyla, bir ödeme hesabından para çeken müşteri ile çerçeve sözleşmeye taraf olmayan bir veya daha fazla kart ihraççısı adına hareket eden otomatik vezne makineleri aracılığıyla nakit çekmek için bu sağlayıcılar tarafından sunulan hizmetler.

Madde 4

Tanımlar

Bu Direktifin amaçları doğrultusunda, aşağıdaki tanımlar geçerlidir:

1. “Köken üye devlet”, aşağıdakilerden biri:
 - (i) Ödeme hizmeti sağlayıcısının kayıtlı merkezinin bulunduğu üye devlet; veya
 - (ii) Ödeme hizmeti sağlayıcısının, ulusal hukuku altında kayıtlı merkezi bulunmaması halinde, genel merkezinin bulunduğu üye devlet;
2. “Ev sahibi üye devlet”, bir ödeme hizmeti sağlayıcısının, bir acente veya şubeye sahip olduğu veya ödeme hizmetleri sunduğu köken üye devlet dışındaki üye devlet;
3. “Ödeme hizmeti”, Ek'te listelenen her türlü iş faaliyeti;
4. “Ödeme kurumu”, 10. maddeye göre, Topluluk genelinde ödeme hizmetleri sunma ve gerçekleştirme yetkisi verilmiş olan tüzel bir kişi;
5. “Ödeme işlemi”, ödeyen kişi veya ödenen kişi tarafından başlatılan, ödeyen kişi ile ödenen kişi arasındaki her türlü temel yükümlülükten bağımsız olarak, fonların satışı, transferi veya çekilmesi işlemi;
6. “Ödeme sistemi”, ödeme işlemlerine ilişkin işleme, takas ve/veya uzlaşma için resmi ve standart hale getirilmiş düzenlemeleri ve genel kuralları olan bir fon transfer sistemi;
7. “Ödeyen kişi”, bir ödeme hesabına sahip olan ve söz konusu ödeme hesabından ödeme emri çıkarılmasına izin veren gerçek veya tüzel bir kişiyi veya ödeme hesabı bulunmaması durumunda, bir ödeme emri veren gerçek veya tüzel bir kişi;
8. “Ödenen kişi”, bir ödeme işleminin konusu olan fonların hedeflenen alıcısı olan gerçek veya tüzel bir kişi;
9. “Ödeme hizmeti sağlayıcısı”, 1. maddenin 1. paragrafında belirtilen kurumları ve 26. madde altında feragatten yararlanan tüzel ve gerçek kişiler;
10. “Ödeme hizmeti kullanıcısı”, ya ödeyen kişi veya ödenen kişi ya da her ikisi sıfatıyla bir ödeme hizmetinden faydalanan gerçek veya tüzel bir kişi;
11. “Tüketici”, bu Direktifte yer alan ödeme hizmeti sözleşmelerinde, kendi ticareti, işi veya mesleği dışındaki amaçlar doğrultusunda hareket eden gerçek veya tüzel bir kişi;
12. “Çerçeve sözleşme”, münferit ve ardışık ödeme işlemlerinin gelecekteki ifasını düzenleyen ve bir ödeme hesabı oluşturmak için yükümlülük ve koşulları içerebilen bir ödeme hizmeti sözleşmesi;
13. “Para havalesi”, yalnız ödenen bir kişiye veya ödenen kişi adına hareket eden başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısına ilgili bir tutarı transfer etme amacıyla, ödeyen kişi veya ödenen kişi adına hiçbir bir ödeme hesabı oluşturulmadan, ödeyen bir kişiden fonların alındığı ve/veya bu fonların ödenen kişi adına alındığı ve bu kişiye sunulduğu bir ödeme hizmeti;
14. “Ödeme hesabı”, ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi için kullanılan, bir veya daha fazla ödeme hizmeti kullanıcısı adına tutulan bir hesap;
15. “Fonlar”, 2000/46/AT sayılı Direktifin 1. maddesinin 3. paragrafının (b) bendinde tanımlanan banknot ve madeni paralar, kaydi para ve elektronik para;
16. “Ödeme emri”, ödeyen veya ödenen bir kişi tarafından ödeme hizmeti sağlayıcısına verilen, bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesini isteyen her türlü talimat;
17. “Valör tarihi”, bir ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından, bir ödeme hesabına borç veya alacak olarak girilen fonlar üzerindeki faizi hesaplamak için kullanılan bir referans zamanı;
18. “Referans döviz kuru”, her türlü döviz kurunu hesaplamak için temel olarak alınan ve ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından sunulan veya halka açık bir kaynaktan gelen döviz kuru;
19. “Doğruluğunu onaylama”, ödeme hizmeti sağlayıcısının, kişisel güvenlik özellikleri dahil olmak üzere belirli bir ödeme aracının kullanımını doğrulamasına imkan sağlayan bir usul;
20. “Referans faiz oranı”, uygulanacak olan her türlü faizi hesaplamak için temel olarak kullanılan ve bir ödeme hizmeti sözleşmesinin her iki tarafınca doğrulanabilen halka açık bir kaynaktan gelen faiz oranı;
21. “Tek tanımlayıcı”, ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme hizmeti kullanıcısına belirtilen ve ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından, bir ödeme işlemi için diğer ödeme hizmeti kullanıcısını ve/veya onun ödeme hesabını açık bir şekilde tanımlamak için sağlanacak olan bir harf, sayı veya semboller birleşimi;

22. “Acente”, ödeme hizmetlerinin sağlanmasında bir ödeme kurumu adına hareket eden gerçek veya tüzel bir kişi;
23. “Ödeme aracı”, ödeme hizmeti kullanıcısı ile ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılan ve ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından bir ödeme emrini başlatmak için kullanılan her türlü kişiselleştirilmiş cihaz ve/veya usuller dizisi;
24. “Uzak iletişim aracı”, ödeme hizmeti sağlayıcısı ve ödeme hizmeti kullanıcısının eş zamanlı fiziksel varlığı olmaksızın, bir ödeme hizmeti sözleşmesinin tamamlanması için kullanılabilen her türlü araç;
25. “Dayanıklı ortam”, ödeme hizmeti kullanıcısının, kişisel olarak kendine yönelik bilgileri, bu bilgilerin amaçları doğrultusunda yeterli bir süre boyunca gelecek referansı için erişilebilir bir şekilde saklamasını sağlayan ve saklanan bilgilerin değişmeden yeniden üretimine imkan veren her türlü araç;
26. “Mikro-işletme”, ödeme hizmeti sözleşmesinin yapıldığı zaman, 2003/361/AT sayılı Tavsiye’ye Ek’in 1. maddesi ve 2. maddesinin 1 ve 3. paragraflarında tanımlanan bir işletme olan bir işletme;
27. “İş günü”, ödeyen kişinin ilgili ödeme hizmeti sağlayıcısı veya ödenen kişinin, bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesine dahil olan ödeme hizmeti sağlayıcısının, bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesi için gerekli olduğu üzere iş için açık olduğu bir gün;
28. “Doğrudan çekme”, bir ödeme işleminin, ödenen kişiye, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına veya ödeyen kişinin kendi ödeme hizmeti sağlayıcısına verilen ödeyen kişi rızası temelinde ödenen kişi tarafından başlatılması durumunda, ödeyen kişinin ödeme hesabını borçlandırmak için bir ödeme hizmeti;
29. “Şube”, bir ödeme kurumunun parçası olan, tüzel bir kişiliğe sahip olmayan ve bir ödeme kurumunun işinin doğasında bulunan işlemlerin bazılarını veya tamamını doğrudan yürüten, genel merkez dışındaki bir iş yeri; genel merkezi başka bir üye devlette bulunan bir ödeme kurumu tarafından aynı üye devlette kurulan iş yerlerinin tümü, tek bir şube olarak kabul edilir;
30. “Grup”, bir ana işletme, onun bağlı işletmeleri ve ana işletme veya bağlı işletmelerinin bir hisseye sahip olduğu kurumlar ile 83/349/AET sayılı Direktifin 12. maddesinin 1. paragrafı çerçevesinde bir ilişki ile birbiriyle bağlantılı işletmelerden oluşan bir işletmeler grubunu ifade eder.

BAŞLIK II
ÖDEME HİZMETİ SAĞLAYICILARI
BÖLÜM 1
Ödeme kurumları
Kesim 1
Genel kurallar
Madde 5
Yetki başvurusu

Bir kurum olarak yetkilendirilme için, köken üye devletin yetkili makamlarına, aşağıdakiler ile birlikte bir başvuru sunulur:

- (a) Özellikle, öngörülen ödeme hizmetlerinin türünü belirten bir operasyonlar programı;
- (b) İlk üç mali yıl için tahmini bir bütçe hesaplaması içeren, başvuru sahibinin sağlam bir şekilde çalışmak için uygun ve orantılı sistem, kaynak ve usulleri kullanabildiğini gösteren bir iş planı;
- (c) Ödeme kurumunun, 6. maddede öngörülen kuruluş sermayesini elinde tuttuğuna ilişkin kanıt;
- (d) 9. maddenin 1. paragrafında belirtilen ödeme kurumları için, 9. maddeye göre ödeme hizmeti kullanıcılarının fonlarının korunması için alınan önlemlerin bir açıklaması;
- (e) Başvuru sahibinin idari, risk yönetimi ve muhasebe usulleri dahil olmak üzere, yönetim düzenlemeleri ve iç kontrol mekanizmalarına ilişkin ve bu yönetim düzenlemeleri, kontrol mekanizmaları ve usullerinin orantılı, uygun, sağlam ve yeterli olduğunu gösteren bir açıklama;
- (f) Başvuru sahibinin, 2005/60/AT sayılı Direktif ve fon transferlerine eşlik eden ödeyen kişiye ilişkin bilgiler hakkında 15 Kasım 2006 tarihli ve (AT) 1781/2006 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü¹ altında kara para aklama ve terörizmin finansmanı ile ilgili yükümlülüklerle uymak için oluşturduğu iç kontrol mekanizmalarının bir açıklaması;
- (g) Uygulanabilir olduğu hallerde, acente ve şubelerin hedeflenen kullanımına ilişkin bir açıklama ve dışarıdan alım düzenlemeleri ile bir ulusal veya uluslararası ödeme sistemine katılımına ilişkin bir açıklama dahil olmak üzere, başvuru sahibinin yapısal örgütlenmesine ilişkin bir açıklama;
- (h) Başvuru sahibinde, doğrudan veya dolaylı olarak, 2006/48/AT sayılı Direktifin 4. maddesinin 11. paragrafı çerçevesinde nitelikli hisseye sahip olan kişilerin kimliği, bu kişilerin hisselerinin büyüklüğü ve bir ödeme kurumunun sağlam ve sağgörlü yönetimini sağlama ihtiyacı dikkate alındığında bu kişilerin uygunluğuna ilişkin kanıt;

¹ ABRG L 345, 8.12.2006, s. 1.

- (i) Yöneticilerin ve ödeme kurumunun yönetiminden sorumlu kişilerin ve ilgili olan hallerde, ödeme kurumunun ödeme hizmeti faaliyetlerinin yönetiminden sorumlu kişilerin kimliği ile bu kişilerin iyi bir itibara ve ödeme hizmetlerini ödeme kurumunun köken üye devleti tarafından belirlenen şekilde gerçekleştirmek için uygun bilgi ve deneyime sahip olduğuna ilişkin kanıt;
- (j) Uygulanabilir olduğu hallerde, yıllık hesaplar ve konsolide hesapların yasal denetimleri hakkında 17 Mayıs 2006 tarihli ve 2006/43/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinde¹ tanımlanan yasal denetçiler ve denetim firmalarının kimliği;
- (k) Başvuru sahibinin yasal statüsü ve esas sözleşmesi;
- (l) Başvuru sahibinin genel merkezinin adresi.
- (d), (e) ve (g) bentlerinin amaçları doğrultusunda, başvuru sahibi, kullanıcılarının çıkarlarını korumak ve ödeme hizmetlerinin yürütülmesinde süreklilik ve güvenilirliği sağlamak için tüm makul adımları atma amacıyla kurduğu denetim düzenlemeleri ve organizasyonel düzenlemelerin bir açıklamasını sağlar.

Madde 6

Kuruluş sermayesi

Üye devletler, ödeme kurumlarının, yetkilendirme zamanında, 2006/48/AT sayılı Direktifin 57. maddesinin (a) ve (b) bentlerinde tanımlanan kalemlerden oluşan kuruluş sermayesini aşağıdaki şekilde elinde tutmasını gerektirir:

- (a) Ödeme kurumunun, yalnız Ek'in 6. bendinde listelenen ödeme hizmetini sunması durumunda, sermayesi hiçbir durumda 20 000 Avro'dan az olmaz;
- (b) Ödeme kurumunun, Ek'in 7. bendinde listelenen ödeme hizmetini sunması durumunda, sermayesi hiçbir durumda 50 000 Avro'dan az olmaz;
- (c) Ödeme kurumunun, yalnız Ek'in 1 ila 5. bentlerinde listelenen ödeme hizmetlerinden herhangi birini sunması durumunda, sermayesi hiçbir durumda 125 000 Avro'dan az olmaz.

Madde 7

Özkaynaklar

1. 2006/48/AT sayılı Direktifin 57 ila 61, 63, 64 ve 66. maddelerinde tanımlandığı üzere ödeme kurumunun özkaynakları, bu Direktifin 6 veya 8. maddesi altında gerekli kılınan tutarlardan daha yüksek olanın altına düşemez.
2. Üye devletler, ödeme kurumunun başka bir ödeme kurumu, kredi kuruluşu, yatırım firması, varlık yönetimi şirketi veya sigorta işletmesi ile aynı gruba ait olması durumunda özkaynaklar için elverişli olan elemanların çoklu kullanımını önlemek için gerekli önlemleri alır. Bu paragraf, bir ödeme kurumunun melez bir karaktere sahip olması ve Ek'te listelenen ödeme hizmetlerini sağlamak dışında faaliyetler yürütmesi durumunda da uygulanır.
3. 2006/48/AT sayılı Direktifin 69. maddesinde öngörülen koşulların karşılanması halinde, üye devletler veya yetkili makamları, bu Direktifin 8. maddesini, 2006/48/AT sayılı Direktif uyarınca ana kredi kuruluşunun konsolide denetiminde yer almayan ödeme kurumlarına uygulamamayı seçebilir.

Madde 8

Özkaynakların hesaplanması

1. Üye devletler, 6. maddede belirtilen kuruluş sermayesi gereklerine bağlı olmaksızın, ödeme kurumlarının, her zaman, aşağıdaki üç yöntemden, ulusal mevzuata göre yetkili makamlar tarafından belirlenen birine göre hesaplanan özkaynakları tutmasını gerekli kılar:

Yöntem A

Ödeme kurumunun özkaynakları, önceki yılın sabit idari giderlerinin en az % 10'una tekabül eder. Yetkili makamlar, bir ödeme kurumunun işinde, önceki yıldan beri maddi bir değişiklik olması durumunda söz konusu gereği yeniden düzenleyebilir. Bir ödeme kurumunun, hesaplama tarihinde işletme faaliyeti olarak bir yıl süreyi tamamlamamış olması durumunda, yetkili makamlar söz konusu planda bir düzeltmeyi gerekli kılmadıkça, özkaynakların, iş planında öngörülen ilgili sabit idari giderlerin en az % 10'una tekabül etmesi gerekir.

Yöntem B

Ödeme kurumunun özkaynakları en az, 2. paragrafta tanımlanan ölçekleme katsayısı k ile çarpılan aşağıdaki elemanların toplamına tekabül eder, ki burada, ödeme hacmi (PV), ödeme kurumu tarafından önceki yıl gerçekleştirilen ödeme işlemlerinin toplam tutarının on ikide birini temsil eder:

- (a) 5 milyon Avro'ya kadar PV diliminin % 4,0'ı,
artı
- (b) 5 milyon Avro'dan 10 milyon Avro'ya kadar PV diliminin % 2,5'i,
artı
- (c) 10 milyon Avro'dan 100 milyon Avro'ya kadar PV diliminin % 1'i,
artı

¹ ABRG L 157, 9.6.2006, s. 87.

- (d) 100 milyon Avro'dan 250 milyon Avro'ya kadar PV diliminin % 0,5'i, artı
- (e) 250 milyon Avro'nun üstünde PV diliminin % 0,25'i,

Yöntem C

Ödeme kurumunun özkaynakları, en az, (b) bendinde tanımlanan çarpım katsayısı ile ve 2. paragrafta tanımlanan ölçekleme katsayısı k ile çarpılan, (a) bendinde tanımlanan ilgili göstergeye tekabül eder.

- (a) İlgili gösterge, aşağıdakilerin toplamıdır:
- Faiz geliri,
 - Faiz giderleri,
 - Alınan komisyonlar ve harçlar, ve
 - Diğer işletme geliri.

Her eleman, toplam içinde pozitif veya negatif işareti ile yer alır. Olağandışı veya düzensiz kalemlerden gelir, ilgili göstergenin hesaplamasında kullanılmaz. Üçüncü taraflarda verilen hizmetlerin dışarıdan alınmasına ilişkin gider, bu Direktif altında denetime tabi olan bir işletmeden kaynaklanması halinde, ilgili göstergesi düşürebilir. İlgili gösterge, önceki mali yılın sonundaki on iki aylık gözleme dayanarak hesaplanır. İlgili gösterge, önceki mali yıl boyunca hesaplanır. Bununla birlikte, Yöntem C'ye göre hesaplanan özkaynaklar, ilgili gösterge için önceki üç mali yılın ortalamasının % 80'inin altına düşmez. Denetlenen rakamların mevcut olmaması halinde, iş tahminleri kullanılabilir.

- (b) Çarpım katsayısı:
- (i) 2,5 milyon Avro'ya kadar ilgili gösterge diliminin % 10'udur;
 - (ii) 2,5 milyon Avro'dan 5 milyon Avro'ya kadar ilgili gösterge diliminin % 8'idir;
 - (iii) 5 milyon Avro'dan 25 milyon Avro'ya kadar ilgili gösterge diliminin % 6'sıdır;
 - (iv) 25 milyon Avro'dan 50 milyon Avro'ya kadar ilgili gösterge diliminin % 3'üdür;
 - (v) 50 milyon Avro'nun üstünde % 1,5'idir.

2. Yöntemler B ve C'de kullanılacak olan ölçekleme katsayısı k:

- (a) Ödeme kurumunun yalnız Ek'in 6. Bendinde listelenen ödeme hizmetini sunması durumunda 0,5'tir;
- (b) Ödeme kurumunun Ek'in 7. Bendinde listelenen ödeme hizmetini sunması durumunda 0,8'dir;
- (c) Ödeme kurumunun Ek'in 1 ila 5. Bentlerinde listelenen ödeme hizmetlerinden herhangi birini sunması durumunda 1'dir;

3. Yetkili makamlar, ödeme kurumunun risk yönetimi süreçleri, risk kaybı veri tabanı ve iç kontrol mekanizmalarının değerlendirmesine dayanarak, ödeme kurumunun, 1. paragrafa göre seçilen yöntemin uygulamasından kaynaklanacak tutarın % 20 fazlasına kadar bir özkaynak miktarı tutmasını gerekli kılabilir veya ödeme kurumunun, 1. paragrafa göre seçilen yöntemin uygulamasından kaynaklanacak tutarın % 20 azına kadar bir özkaynak miktarı tutmasına izin verebilir.

Madde 9

Koruma gerekleri

1. Üye devletler veya yetkili makamlar, Ek'te listelenen ödeme hizmetlerinden herhangi birini sağlayan ve aynı zamanda 16. maddenin 1. paragrafının (c) bendinde belirtilen diğer iş faaliyetleri ile meşgul olan bir ödeme kurumunun, ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi için ödeme hizmeti kullanıcılarından veya başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısı aracılığıyla alınmış olan fonları, aşağıdaki şekilde korumasını gerekli kılabilir:

Ya:

- (a) Fonlar, hiçbir zaman, fonların adına tutulduğu ödeme hizmeti kullanıcıları dışındaki herhangi bir gerçek veya tüzel kişinin fonları ile karıştırılmazlar ve hala ödeme kurumu tarafından tutulmaları ve fonların alındığı günü takip eden iş gününün sonu itibarıyla henüz ödenen kişiye teslim edilmemiş veya başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısına transfer edilmemiş olmaları durumunda, köken üye devletin yetkili makamları tarafından tanımlanan şekilde bir kredi kuruluşunda ayrı bir hesaba yatırılır veya güvenli, düşük riskli likit varlıklara yatırılırlar; ve
- (b) Fonlar, ulusal hukuka uygun olarak, özellikle ödeme aczi durumunda, ödeme kurumunun diğer alacaklılarının alacaklarına karşı, ödeme hizmeti kullanıcılarının çıkarı için ayrı tutulurlar;
- ya da
- (c) Fonlar, ödeme kurumunun mali yükümlülüklerini karşılayamaz hale geldiğinde ödenecek sigorta poliçesi veya diğer benzer teminatın olmaması halinde ayrılmış olana eşdeğer tutarda olmak üzere, ödeme kurumu ile aynı gruba ait olmayan bir sigorta şirketi veya kredi kuruluşunun sağladığı sigorta poliçesi veya diğer benzer teminat altına alınırlar.

2. Bir kredi kuruluşunun 1. paragraf altında fonları korumasının gerekli olması ve bu fonların bir kısmının, ödeme hizmetleri dışındaki hizmetler için kullanılacak olan kalan tutar ile gelecekteki ödeme işlemleri için kullanılacak olması durumunda, gelecekteki ödeme işlemleri için kullanılacak olan fonların söz konusu kısmı da 1. paragraf altındaki gereklere tabi olur. Üye devletler, söz konusu kısmın değişken veya önceden bilinmez olması durumunda, ödeme kurumlarının, bu paragrafı ödeme hizmetleri için kullanılacağı varsayılan temsili bir kısım temelinde uygulamasına, böyle bir temsili kısmın yetkili makamları tatmin edecek tarihsel verilere bağlı olarak makul bir şekilde tahmin edilebilir olması kaydıyla izin verebilir.
3. Üye devletler veya yetkili makamlar, 16. maddenin 1. paragrafının (c) bendinde belirtilen diğer iş faaliyetleri ile uğraşmayan ödeme kurumlarının da bu maddenin 1. paragrafı altındaki koruma gereklerine uymasını gerekli kılabilir.
4. Üye devletler veya yetkili makamlar, bu koruma gereklerini, fonları münferit olarak 600 Avro'luk bir eşiği geçen ödeme hizmeti kullanıcılarının fonları ile de sınırlandırabilir.

Madde 10

Yetki verilmesi

1. Üye devletler, 1. maddenin 1. paragrafının (a) ile (c), (e) ve (f) bentlerinde belirtilenler dışında ve 26. madde altında bir feragatten faydalanan tüzel ve gerçek kişiler dışında, ödeme hizmetleri sunmayı amaçlayan işletmelerin, ödeme hizmetleri sunmaya başlamadan önce bir ödeme kurumu olarak yetki almasını gerekli kılar. Bir yetki, yalnız bir üye devlette kurulmuş olan tüzel bir kişiye verilir.
2. Yetki, başvuruya eşlik eden bilgi ve kanıtın 5. madde altındaki gereklerin tümüne uyması ve yetkili makamların, başvuruyu inceleyen genel değerlendirmesinin olumlu olması halinde verilir. Bir yetki verilmeden önce, yetkili makamlar, ilgili olan hallerde, ulusal merkez bankasına veya diğer ilgili kamu makamlarına danışabilir.
3. Köken üye devletinin ulusal hukuku altında kayıtlı bir merkeze sahip olması gereken bir ödeme kurumunun genel merkezi, aynı üye devlette kayıtlı merkez olarak bulunur.
4. Yetkili makamlar, yetkiyi yalnız, bir ödeme kurumunun sağlam ve sağgörümlü yönetimini sağlama ihtiyacını dikkate alarak, ödeme kurumunun ödeme hizmetleri işi için iyi tanımlanmış, şeffaf ve istikrarlı sorumluluk hatlarına sahip açık bir organizasyonel yapıyı içeren sağlam yönetim düzenlemelerine, maruz kaldığı veya kalabileceği riskleri tanımlamak, yönetmek, izlemek ve rapor etmek için etkili usullere ve sağlam idari ve muhasebe usullerini içeren yeterli iç kontrol mekanizmalarına sahip olması halinde verir; bu düzenleme, usul ve mekanizmalar, kapsamlı ve ödeme kurumu tarafından sağlanan ödeme hizmetlerinin mahiyeti, ölçeği ve karmaşıklığı ile orantılıdır.
5. Bir ödeme kurumunun, Ek'te listelenen ödeme hizmetlerinden herhangi birini sağlaması ve aynı zamanda başka iş faaliyetleri ile uğraşması durumunda, yetkili makamlar, ödeme kurumunun ödeme hizmetleri dışındaki faaliyetlerinin, ödeme kurumunun mali sağlamlığını veya yetkili makamların ödeme kurumunun bu Direktif ile belirlenen tüm yükümlülüklerle uygunluğunu izleme becerisini engellemesi veya engelleme ihtimali olması halinde ödeme hizmetleri işi için ayrı bir kurumun kurulmasını gerekli kılabilir.
6. Yetkili makamlar, bir ödeme kurumunun sağlam ve sağgörümlü yönetimini sağlama ihtiyacını dikkate alarak, nitelikli hisseye sahip olan hissedar veya üyelerin uygunluğu konusunda tatmin olmamaları halinde yetki vermeyi reddeder.
7. Ödeme kurumu ile diğer gerçek veya tüzel kişiler arasında, 2006/48/AT sayılı Direktifin 4. maddesinin 46. paragrafında tanımlanan yakın bağların olması durumunda, yetkili makamlar, yalnız bu bağların, yetkili makamların denetim görevlerinin etkili uygulamasını engellememesi halinde yetki verir.
8. Yetkili makamlar, yalnız, ödeme kurumunun yakın bağlara sahip olduğu bir veya daha fazla gerçek veya tüzel kişiyi düzenleyen bir üçüncü ülkenin kanun, ikincil düzenleme veya idari hükümlerinin veya bu kanun, ikincil düzenleme veya idari hükümlerin uygulamasındaki zorlukların, yetkili makamların denetim görevlerinin etkili uygulamasını önlememesi halinde yetki verir.
9. Bir yetki, tüm üye devletlerde geçerlidir ve ilgili ödeme kurumunun, ya hizmet sunma serbestisi ya da iş kurma serbestisi altında Topluluk genelinde ödeme hizmetleri sunmasına, bu yetkinin bu tür hizmetleri kapsamı şartıyla izin verir.

Madde 11

Kararın iletilmesi

Yetkili makamlar, bir başvurunun alınmasından veya başvurunun eksik olması halinde karar için gereken bilgilerin tümünün alınmasından itibaren üç ay içerisinde, başvuru sahibini yetkinin verilip verilmediği hususunda bilgilendirir. Bir yetki reddedildiği zaman nedenleri verilir.

Madde 12

Yetkinin geri çekilmesi

1. Yetkili makamlar, yalnız aşağıdaki durumlarda, bir ödeme kurumuna verilen bir yetkiyi geri çekebilir:
 - (a) Kurumun, 12 ay içerisinde yetkiyi kullanmaması, yetkiden açık bir şekilde feragat etmesi veya ilgili üye devletin böyle durumlarda yetkinin sona ermesi hakkında hiçbir hüküm koymamış olması halinde, altı aydan uzun bir süre boyunca bu işle uğraşmayı durdurması;

- (b) Kurumun, yetkiyi yanlış beyanlar veya başka herhangi bir usulsüz araç yoluyla elde etmiş olması;
 - (c) Kurumun, yetki verilme koşullarını artık yerine getirmemesi;
 - (d) Kurumun, ödeme hizmetleri işine devam ederek ödeme sisteminin istikrarına bir tehdit oluşturacak olması; veya
 - (e) Kurumun, ulusal hukukun yetkinin geri çekilmesini öngördüğü diğer durumlardan birine düşmesi.
2. Bir yetkinin her türlü geri çekilmesi ile ilgili nedenler verilir ve ilgili kişiler bu konuda bilgilendirilir.
 3. Bir yetkinin çekilmesi, halka açıklanır.

Madde 13

Tescil

Üye devletler, yetkili ödeme kurumları, bunların acente ve şubeleri ile 26. madde altında bir feragatten yararlanan gerçek ve tüzel kişiler, bunların acente ve şubeleri ve 2. maddenin 3. paragrafında belirtilen, ulusal hukuk altında ödeme hizmetleri sunmaya yetkilendirilen kurumlara ilişkin bir kamu sicili oluşturur. Bunlar, köken üye devletin siciline girilir.

Bu sicil, ödeme kurumunun yetkilendirildiği veya gerçek veya tüzel kişinin tescil edildiği ödeme hizmetlerini tanımlar. Yetkili ödeme kurumları, sicilde, 26. maddeye göre tescil eden gerçek ve tüzel kişilerden ayrı olarak listelenir. Sicil, danışma için kamuya açık ve çevrimiçi olarak erişilebilirdir ve düzenli bir temelde güncellenir.

Madde 14

Yetkinin korunması

Herhangi bir değişikliğin, 5. maddeye göre sağlanan bilgi ve kanıtın doğruluğunu etkilemesi durumunda, ödeme kurumu, köken üye devletinin yetkili makamlarını gereksiz yere gecikmeden konu hakkında bilgilendirir.

Madde 15

Muhasebe ve yasal denetim

1. 78/660/AET sayılı Direktif ve uygulanabilir olduğu hallerde 83/349/AET ve 86/635/AET sayılı Direktifler ve uluslararası muhasebe standartlarının uygulanması hakkında 19 Temmuz 2002 tarihli ve (AT) 1606/2002 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü¹, gerekli değişiklikler yapılmış olarak ödeme kurumlarına uygulanır.
2. 78/660/AET sayılı Direktif ve uygulanabilir olduğu hallerde 83/349/AET ve 86/635/AET sayılı Direktifler altında muaf tutulmadıkça, ödeme kurumlarının yıllık hesapları ve konsolide hesapları, yasal denetçiler veya 2006/43/AT sayılı Direktif çerçevesindeki denetim firmaları tarafından denetlenir.
3. Üye devletler, denetim amaçları doğrultusunda, ödeme kurumlarının, Ek'te listelenen ödeme hizmetleri ve 16. maddenin 1. paragrafında belirtilen, bir denetçinin raporuna tabi olan faaliyetler için ayrı muhasebe bilgileri sağlamasını gerekli kılar. Rapor, uygulanabilir olduğu hallerde, yasal denetçiler veya bir denetim firması tarafından hazırlanır.
4. 2006/48/AT sayılı Direktifin 53. maddesinde belirlenen yükümlülükler, ödeme hizmeti faaliyetleri bakımından, ödeme kurumlarının yasal denetçileri veya denetim firmalarına gerekli değişiklikler yapılmış olarak uygulanır.

Madde 16

Faaliyetler

1. Ek'te listelenen ödeme hizmetlerinin sunumundan ayrı olarak, ödeme kurumları, aşağıdaki faaliyetler ile uğraşmaya yetkilidir:
 - (a) Ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesinin sağlanması, döviz hizmetleri, saklama faaliyetleri ve veri saklama ve işleme gibi operasyonel ve yakından alakalı yardımcı hizmetlerin sunumu;
 - (b) 28. maddeye hâlel gelmeksizin, ödeme sistemlerinin işletilmesi;
 - (c) Topluluk hukuku ve ulusal hukuk göz önünde tutularak, ödeme hizmetlerinin sunumu dışındaki iş faaliyetleri.
2. Ödeme hizmeti kurumlarının, Ek'te listelenen ödeme hizmetlerinden bir veya daha fazlasının sunumu ile uğraşması durumunda, bu kurumlar, yalnız, münhasıran ödeme işlemleri için kullanılan ödeme hesapları tutabilir. Ödeme kurumları tarafından, ödeme hizmeti kullanıcılarından ödeme hizmetleri sağlanması amacıyla alınan hiçbir fon, 2006/48/AT sayılı Direktifin 5. maddesi çerçevesinde bir mevduat veya başka geri ödenebilir fon veya 2000/46/AT sayılı Direktifin 1. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde elektronik para teşkil etmez.
3. Ödeme kurumları, yalnız aşağıdaki durumların karşılanması halinde, Ek'in 4, 5 veya 7. Bendinde belirtilen ödeme hizmetleri ile ilgili kredi verebilir:
 - (a) kredinin, yardımcı olması ve münhasıran bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesi ile bağlantılı olarak verilmesi;

¹ ATRG L 243, 11.9.2002, s. 1.

- (b) Kredi kartları ile kredi sağlanmasına ilişkin ulusal kurallara bakılmaksızın, bir ödeme ile bağlantılı olarak verilen ve 10. maddenin 9. paragrafı ve 25. maddeye göre gerçekleştirilen kredinin, hiçbir durumda on iki ayı geçmeyen kısa bir süre içerisinde geri ödenmesi;
 - (c) Bu kredinin, bir ödeme işleminin yapılması amacıyla alınan veya tutulan fonlardan verilmemesi; ve
 - (d) Ödeme kurumunun özkaynaklarının, verilen kredinin genel tutarı göz önüne alındığında, her zaman ve denetim makamlarını tatmin edecek şekilde uygun olması.
4. Ödeme kurumları, 2006/48/AT sayılı Direktifin 5. maddesi çerçevesinde mevduat veya diğer geri ödenebilir fonları alma işini yapmaz.
5. Bu Direktif, 87/102/AET sayılı Direktifi uygulayan ulusal önlemlere hanel getirmez. Bu Direktif, aynı zamanda, bu Direktif ile uyumlaştırılmamış olan, Topluluk hukukuna uyan tüketicilere kredi verme koşullarına ilişkin diğer ilgili Topluluk mevzuatına veya ulusal mevzuata da hanel getirmez.

Kesim 2

Diğer gerekler

Madde 17

Acente, şube veya faaliyetlerin dışarıdan alındığı kurumların kullanımı

1. Bir ödeme kurumunun, bir acente yoluyla ödeme hizmetleri sunmayı planlaması durumunda, bu kurum, köken üye devletinin yetkili makamlarına aşağıdaki bilgileri iletir:
- (a) Acentenin adı ve adresi;
 - (b) Acenteler tarafından, 2005/60/AT sayılı Direktif altındaki kara para aklama ve terörizmin finansmanı ile ilgili yükümlülüklerle uymak için kullanılacak olan iç kontrol mekanizmalarının bir açıklaması; ve
 - (c) Ödeme hizmetlerinin sunumunda kullanılacak olan acentenin yöneticilerinin ve yönetiminden sorumlu kişilerin kimliği ve bu kişilerin işe uygun olduğuna dair kanıt.
2. Yetkili makamlar, bilgileri 1. paragrafa uygun olarak aldığı anda, acenteyi 13. maddede öngörülen sicilde listeleyebilir.
3. Yetkili makamlar, acenteyi sicilde listelemeden önce, kendilerine sağlanan bilgilerin doğru olmalarını düşünmeleri durumunda, bilgileri doğrulamak için ilave eylemde bulunur.
4. Yetkili makamlar, bilgileri doğrulamak için eylemde bulunduktan sonra, 1. paragraf uyarınca kendilerine sunulan bilgilerin doğru olduğu konusunda tatmin olmamaları halinde, acenteyi 13. maddede öngörülen sicilde listelemeyi reddedebilirler.
5. Ödeme kurumu, bir acente kullanarak başka bir üye devlette ödeme hizmetleri sunmak istemesi halinde, 25. maddede belirlenen usulleri izler. Bu durumda, acentenin bu madde altında tescil edilebilmesinden önce, köken üye devletin yetkili makamları, acenteyi tescil etme niyetlerini ev sahibi üye devletin yetkili makamlarına bildirir ve onların görüşünü dikkate alır.
6. Ev sahibi üye devletin yetkili makamlarının, planlanan acente kullanımı veya şube kurulumu ile bağlantılı olarak, 2005/60/AT sayılı Direktif çerçevesinde kara para aklama veya terörizmi finanse etme eyleminin gerçekleşmekte olduğundan, gerçekleştiğinden veya buna teşebbüs edildiğinden veya böyle bir acentenin kullanımı veya böyle bir şubenin kurulumunun kara para aklama veya terörizmin finansmanı riskini artırabileceğinden şüphelenmek için makul gerekçelere sahip olması halinde, söz konusu makamlar, köken üye devletin yetkili makamlarını bu konuda bilgilendirir, o makamlar da, acente veya şubenin tescilini reddedebilir veya tescil yapılmışsa acente veya şubenin tescilini geri çekebilir.
7. Bir ödeme kurumu, ödeme hizmetlerinin operasyonel işlevlerini dışarıdan almayı planlaması durumunda, kendi köken üye devletinin yetkili makamlarını bu hususta bilgilendirir.

Önemli operasyonel işlevlerin dışarıdan alımı, ödeme kurumunun iç kontrolünün kalitesini ve yetkili makamların, ödeme kurumunun bu Direktifte belirtilen tüm yükümlülüklerle uygunluğunu izleme becerisini maddi olarak engelleyecek şekilde üstlenilemez.

İkinci paragrafın amaçları doğrultusunda, operasyonel bir işlev, ifasındaki bir eksiklik veya hatanın, bir ödeme kurumunun, bu Başlık altında istenen yetkisinin gereklerine ve bu Direktif altındaki diğer yükümlülüklerine sürekli uygunluğunu veya mali performansını veya ödeme hizmetlerinin sağlamlığını veya sürekliliğini maddi olarak engelleyecek olması halinde önemli kabul edilir. Üye devletler, ödeme kurumlarının önemli operasyonel işlevleri dışarıdan alması durumunda, ödeme kurumlarının aşağıdaki koşullara uymasını sağlar:

- (a) Dışarıdan alımın, üst yönetim tarafından sorumluluğunun devredilmesine yol açmaması;
- (b) Ödeme kurumunun, bu Direktif altında ödeme hizmeti kullanıcılarına yönelik ilişki ve yükümlülüklerinin değiştirilmemesi;
- (c) Ödeme kurumunun, bu Başlık uyarınca yetkilendirilmek ve yetkili kalmak için uyması gereken koşulların zayıflatılmaması; ve
- (d) Ödeme kurumuna yetki verilirken tabi olunan diğer koşulların hiçbirinin ortadan kalmaması veya değiştirilmemesi.

8. Ödeme kurumları, kendi adlarına hareket eden acente veya şubelerin, ödeme hizmeti kullanıcılarını bu konuda bilgilendirmesini temin eder.

Madde 18

Sorumluluk

1. Üye devletler, ödeme kurumlarının operasyonel işlevleri için üçüncü taraflara güvenmesi durumunda, bu ödeme kurumlarının, bu Direktifin gereklerine uyulmasını sağlamak için makul adımları atmasını temin eder.

2. Üye devletler, ödeme kurumlarının, çalışanları veya her türlü acente, şube veya faaliyetlerin dışarıdan alındığı kurumun her türlü eyleminden tam olarak sorumlu kalmasını zorunlu tutarlar.

Madde 19

Kayıt Tutma

Üye devletler, ödeme kurumlarının, 2005/60/AT sayılı Direktife ve diğer ilgili Topluluk mevzuatına veya ulusal mevzuata hâle gelmeksizin, bu Başlığın amacı doğrultusunda uygun kayıtları en az beş yıl boyunca tutmasını gerekli kılar.

Kesim 3

Yetkili makamlar ve denetim

Madde 20

Yetkili makamların belirlenmesi

1. Üye devletler, ya kamu makamlarını ya da ulusal hukuk tarafından ya da merkez bankaları dahil olmak üzere, ulusal hukuk ile bu amaçla açık bir şekilde yetkilendirilen kamu makamları tarafından tanınan kurumları, bu Başlık altında öngörülen görevleri yerine getirecek olan, ödeme kurumlarının yetkilendirilmesi ve sağgörümlü denetiminden sorumlu yetkili makamlar olarak belirler.

Yetkili makamlar, ekonomik kurumlardan bağımsızlığı temin eder ve çıkar çatışmalarından kaçınır. Birinci paragrafta hâle gelmeksizin, ödeme kurumları, kredi kuruluşları, elektronik para kurumları veya posta havalesi kuruluşları, yetkili makamlar olarak belirlenmez.

Üye devletler, Komisyon'u bu hususta bilgilendirir.

2. Üye devletler, 1. paragraf altında belirlenen yetkili makamların, görevlerinin ifası için gerekli olan yetkilere sahip olmasını sağlar.

3. Üye devletler, kendi topraklarında bu Başlık altında yer alan konular için birden fazla yetkili makam bulunması durumunda, bu makamların, ilgili görevlerini etkili bir şekilde ifa edebilecek şekilde yakın işbirliği yapmasını temin eder. Aynı, bu Başlık altında yer alan konular için yetkili olan makamların, kredi kuruluşlarının denetiminden sorumlu yetkili makamlar olmaması durumunda da uygulanır.

4. 1. paragraf altında belirlenen yetkili makamların görevleri, köken üye devletin yetkili makamlarının sorumluluğundadır.

5. 1. paragraf, yetkili makamların, ödeme kurumlarının, Ek'te listelenen ödeme hizmetlerinin sunumu ve 16. maddenin 1. paragrafının (a) bendinde listelenen faaliyetler dışındaki iş faaliyetlerini denetlemesi gerektiği anlamına gelmez.

Madde 21

Denetim

1. Üye devletler, bu Başlık ile sürekli uygunluğu kontrol etmek için yetkili makamlar tarafından yapılan kontrollerin, ödeme kurumlarının maruz kaldığı riskler bakımından orantılı, yeterli ve ihtiyaçlara yanıt verebilir olmasını sağlar.

Yetkili makamlar, bu Başlığa uygunluğu kontrol etmek için, özellikle aşağıdaki adımları atmaya yetkilidir:

- Ödeme kurumunun, uygunluğu izlemek için ihtiyaç duyulan her türlü bilgiyi sağlamasını gerekli kılar;
- Ödeme kurumundan, ödeme kurumunun sorumluluğu altında ödeme hizmetleri sunan herhangi bir acente veya şubede veya faaliyetlerin dışarıdan alınımının yapıldığı herhangi bir kurumda yerinde deneyimler yapma;
- Tavsiyeler, rehber ilkeler ve geçerliyse, bağlayıcı idari hükümler çıkarma; ve
12. maddede belirtilen durumlarda yetkiyi askıya alma veya geri çekme.

2. Yetkilerin geri çekilmesi için usullere ve ceza hukuku hükümlerine hâle gelmeksizin, üye devletler, ilgili yetkili makamlarının, ödeme hizmeti işlerinin denetimi veya izlenmesi ile ilgili olarak kanun, ikincil düzenleme veya idari hükümleri ihlal eden ödeme kurumlarına veya ödeme kurumlarının işini etkili bir şekilde kontrol edenler karşı, özel olarak gözlemlenen ihlalleri veya böyle ihlallerin nedenlerini sona erdirmeyi amaçlayan cezalar veya önlemler kabul edebilmesini veya uygulayabilmesini sağlar.

3. 6. madde, 7. maddenin 1 ve 2. paragrafları ve 8. maddenin gereklerine bağlı olmaksızın, üye devletler, yetkili makamların, özellikle ödeme kurumunun ödeme hizmetleri dışındaki faaliyetlerinin ödeme kurumunun mali sağlamlığına zarar vermesi veya zarar verme ihtimali bulunması durumunda, ödeme hizmetleri için yeterli sermayeyi sağlamak için bu maddenin 1. paragrafı altında tarif edilen adımları atmaya yetkili olmasını sağlar.

Madde 22

Profesyonel gizlilik

1. Üye devletler, yetkili makamlar için çalışan veya çalışmış olan tüm kişiler ile yetkili makamlar adına hareket eden uzmanların, ceza hukuku ile kapsanan durumlara halel gelmeksizin, profesyonel gizlilik yükümlülüğü ile bağlı olmasını sağlar.
2. 24. maddeye göre bilgi değişiminde, bireysel haklar ve iş haklarının korunmasını sağlamak için profesyonel gizlilik kesin bir şekilde uygulanır.
3. Üye devletler, bu maddeyi, 2006/48/AT sayılı Direktifin 44 ila 52. maddelerini, gerekli değişiklikler yapılmış olarak dikkate almak suretiyle uygulayabilir.

Madde 23

Mahkemeye başvurma hakkı

1. Üye devletler, yetkili makamlar tarafından bir ödeme kurumu ile ilgili olarak bu Direktife göre kabul edilen kanun, ikincil düzenleme ve idari hükümler uyarınca alınan kararlar aleyhine mahkemeye itiraz edilebilmesini sağlar.
2. 1. paragraf ayrıca, yapmama halinde de uygulanır.

Madde 24

Bilgi değişimi

1. Farklı üye devletlerin yetkili makamları, birbirleri ile ve uygun olduğu hallerde Avrupa Merkez Bankası ve üye devletlerin ulusal merkez bankaları ve ödeme hizmeti sağlayıcılarına uygulanacak Topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuat altında belirlenen diğer ilgili yetkili makamlar ile işbirliği yapar.
2. Üye devletler, ilaveten, kendi yetkili makamları ile aşağıdakiler arasında bilgi değişimine izin verir:
 - (a) Diğer üye devletlerin, ödeme kurumlarının yetkilendirilmesi ve denetlenmesinden sorumlu yetkili makamları;
 - (b) Avrupa Merkez Bankası ve para ve gözetim makamı sıfatıyla, diğer üye devletlerin ulusal merkez bankaları ve uygun olduğu hallerde, ödeme ve uzlaşma sistemlerini denetlemekten sorumlu diğer kamu makamları;
 - (c) Bu Direktif, 95/46/AT sayılı Direktif, 2005/60/AT sayılı Direktif ve kişisel verilerin işlenmesi ile ilgili kişilerin korunmasına ve kara para aklama ve terörizmin finansmanına uygulanacak mevzuat gibi, ödeme hizmeti sağlayıcılarına uygulanacak diğer Topluluk mevzuatı altında belirlenen diğer ilgili makamlar.

Madde 25

İş kurma hakkı ve hizmet sunma serbestisinin uygulanması

1. Kendi köken üye devleti dışında bir üye devlette ilk kez ödeme hizmetleri sunmak isteyen herhangi bir yetkili ödeme kurumu, iş kurma hakkı ve hizmet sunma serbestisinin uygulanması kapsamında, kendi köken üye devletindeki yetkili makamları bu hususta bilgilendirir.

Köken üye devletin yetkili makamları, söz konusu bilgiyi aldıktan sonraki bir ay içerisinde, ödeme kurumunun adı ve adresi, şubenin yönetiminden sorumlu kişilerin isimleri, organizasyonel yapısı ve ev sahibi üye devletin topraklarında sunmayı planladığı ödeme hizmetlerinin türünü ev sahibi üye devletin yetkili makamlarına bildirir.

2. Köken üye devletin yetkili makamları, başka bir üye devletin topraklarında bulunan bir ödeme kurumunun acente, şube veya faaliyetlerin dışarıdan alım yoluyla yaptırıldığı kurumu ile ilgili kontrollerin yapılması ve 21. maddede öngörülen gerekli adımların atılması amacıyla, ev sahibi üye devletin yetkili makamları ile işbirliği yapar.

3. Köken üye devletin yetkili makamları, 1 ve 2. paragraflara göre işbirliği yoluyla, ev sahibi üye devletin topraklarında yerinde bir denetim yapmayı amaçladıklarında, söz konusu ülkenin yetkili makamlarını bilgilendirirler.

Ancak, köken üye devletin yetkili makamları, bunu yapmak istediğinde, ilgili kurumun yerinde denetimlerini yürütme görevini, ev sahibi üye devletin yetkili makamlarına devredebilir.

4. Yetkili makamlar, özellikle de bir acente, şube veya faaliyetlerin dışarıdan alım yoluyla yaptırıldığı bir kurum tarafından yapılan ihlaller veya ihlal şüpheleri durumunda tüm zorunlu ve/veya ilgili bilgileri birbirine sağlar. Bu bakımdan, yetkili makamlar, istek üzerine tüm ilgili bilgileri ve kendi inisiyatiflerinde tüm zorunlu bilgileri iletir.

5. 1 ila 4. paragraflar, yetkili makamların, 2005/60/AT sayılı Direktif ve (AT) 1781/2006 sayılı Tüzük altında ve özellikle 2005/60/AT sayılı Direktifin 37. maddesinin 1. paragrafı ve (AT) 1781/2006 sayılı Tüzüğün 15. maddesinin 3. paragrafı altında, bu araçlarda belirlenen gereklere uygunluğu denetleme veya izleme yükümlülüğüne halel getirmez.

Kesim 4

Feragat

Madde 26

Koşullar

1. 13. maddeye bağlı olmaksızın, üye devletler, aşağıdaki durumlarda, 20, 22, 23 ve 24. maddeler hariç olmak üzere Kesimler 1 ila 3'te belirtilen usul ve koşulların tamamının veya bir kısmının uygulamasından feragat edebilir veya yetkili makamlarının feragat etmesine izin verebilir ve gerçek veya tüzel kişilerin 13. maddede öngörülen sicile girilmesine izin verebilir:

- (a) Tam sorumluluğunu üstlendiği herhangi bir acente dahil olmak üzere, ilgili kişi tarafından gerçekleştirilen ödeme işlemlerinin önceki 12 aydaki toplam tutarının ortalamasının, aylık 3 milyon Avro'yu aşmaması. Söz konusu gerek, yetkili makamlar iş planında bir düzeltmeyi gerekli kılmadıkça, söz konusu plandaki ödeme işlemlerinin tahmini toplam tutarı üzerinden değerlendirilir.
- (b) İşin yönetiminden veya işleyişinden sorumlu gerçek kişilerin hiçbirinin, kara para aklama veya terörizmin finansmanı veya başka mali suçlar ile ilgili suçlardan hüküm giymemiş olması.
2. 1. paragrafa göre tescil edilmiş herhangi bir gerçek veya tüzel kişinin, genel merkezi veya ikamet yerinin işini fiili olarak yürüttüğü üye devlette bulunması gerekir.
3. 1. paragrafta belirtilen kişilere ödeme kurumu muamelesi yapılır ancak 10. maddenin 9. paragrafı ile 25. madde uygulanmaz.
4. Üye devletler, aynı zamanda, 1. paragrafa göre tescil edilen herhangi bir gerçek veya tüzel kişinin, yalnız 16. maddede listelenen belirli faaliyetler ile uğraşmasını da öngörebilir.
5. 1. paragrafta belirtilen kişiler, söz konusu paragrafta belirtilen koşullar ile ilgili durumlarındaki her türlü değişikliği yetkili makamlara bildirir. Üye devletler, 1, 2 ve 4. paragraflarda belirlenen koşulların artık yerine getirilmemesi durumunda, ilgili kişilerin, 30 takvim günü içerisinde 10. maddede belirtilen usule uygun olarak yetki almaya çalışmasını sağlamak için gerekli adımları atar.
6. Bu madde, 2005/60/AT sayılı Direktifin hükümleri veya ulusal kara para aklamayla mücadele hükümleri bakımından uygulanmaz.

Madde 27

Bildirim ve bilgilendirme

Bir üye devlet, 26. maddede öngörülen feragatten yararlanmasında halinde, 1 Kasım 2009 itibarıyla Komisyon'u bu hususta bilgilendirir ve her türlü müteakip değişikliği derhal Komisyon'a bildirir. İlaveten, üye devlet, ilgili gerçek ve tüzel kişilerin sayısını ve 26. maddenin 1. paragrafının (a) bendinde belirtildiği üzere, yıllık bir temelde, her takvim yılının 31 Aralık tarihi itibarıyla yapılan ödeme işlemlerinin toplam tutarını Komisyon'a bildirir.

BÖLÜM 2

Ortak hükümler

Madde 28

Ödeme sistemlerine erişim

1. Üye devletler, tüzel kişi olan yetkili veya tescilli ödeme hizmeti sağlayıcılarının ödeme sistemlerine erişimine ilişkin kuralların nesnel, ayrımcılık gözetmeyen ve orantılı olmasını ve bu kuralların, erişimi, uzlaşma riski, operasyonel risk ve ticari risk gibi özel risklere karşı koruma sağlamak ve ödeme sisteminin mali ve operasyonel istikrarını korumak için gerekli olandan fazla engellememesini sağlar.

Ödeme sistemleri, ödeme hizmeti sağlayıcıları, ödeme hizmeti kullanıcıları veya diğer ödeme sistemlerine aşağıdaki gereklerden hiçbirini uygulamaz:

- (a) Diğer ödeme sistemlerine etkili katılıma ilişkin herhangi bir kısıtlayıcı kural;
- (b) Yetkili ödeme hizmeti sağlayıcıları arasında veya tescilli ödeme hizmeti sağlayıcıları arasında katılımcıların hakları ve yükümlülükleri ile ilgili ayrımcılık yapan herhangi bir kural; veya
- (c) Kurumsal statü temelinde herhangi bir kısıtlama.
2. 1. paragraf, aşağıdakilere uygulanmaz:
- (a) 98/26/AT sayılı Direktif altında belirlenen ödeme sistemleri;
- (b) Münhasıran, bağlı kurumlardan birinin diğer bağlı kurumlar üzerinde etkili kontrole sahip olduğu sermaye ile bağlı kurumlardan oluşan bir gruba ait olan ödeme hizmeti sağlayıcılarından oluşan ödeme sistemleri; veya
- (c) Tek bir ödeme hizmeti sağlayıcısının (ister tek bir kurum olarak ister bir grup olarak olsun):
- Hem ödeyen hem de ödenen kişi için ödeme hizmeti sağlayıcısı olarak hareket ettiği veya edebildiği ve münhasıran sistemin yönetiminden sorumlu olduğu; ve
 - Sisteme katılım için diğer ödeme hizmeti sağlayıcılarına ruhsat verdiği ve diğer ödeme hizmeti sağlayıcılarının, ödeyen ve ödenen kişiler ile ilgili olarak kendi fiyatlandırmalarını belirleyebilmelerine rağmen, ödeme sistemi ile ilgili ücretleri kendi aralarında müzakere etme hakkına sahip olmadığı ödeme sistemleri.

Madde 29

Ödeme hizmeti sağlayıcıları dışındaki kişilerin ödeme hizmetleri sunmasının yasaklanması

Üye devletler, ödeme hizmeti sağlayıcısı olmayan veya açık bir şekilde bu Direktifin kapsamından çıkarılmış olan gerçek veya tüzel kişilerin Ek'te listelenen ödeme hizmetlerini sağlamasını yasaklar.

BAŞLIK III

ÖDEME HİZMETLERİ İÇİN KOŞULLARIN ŞEFFAFLIĞI VE BİLGİLENDİRME GEREKLERİ

BÖLÜM 1

Genel kurallar

Madde 30

Kapsam

1. Bu Başlık, tek ödeme işlemleri, çerçeve sözleşmeler ve bunların kapsadığı ödeme işlemlerine uygulanır. Taraflar, ödeme hizmeti kullanıcısının bir tüketici olmaması durumunda tamamen veya kısmen uygulanmamasını kabul edebilirler.
2. Üye devletler, bu Başlıktaki hükümlerin, mikro işletmelere tüketiciler ile aynı şekilde uygulanmasını öngörebilir.
3. Bu Direktif, 87/102/AET sayılı Direktifi uygulayan ulusal önlemlere hanel getirmez. Bu Direktif, aynı zamanda, bu Direktif ile uyumlaştırılmamış olan, Topluluk hukukuna uyan tüketicilere kredi verme koşullarına ilişkin diğer ilgili Topluluk mevzuatına veya ulusal mevzuata da hanel getirmez.

Madde 31

Topluluk mevzuatındaki diğer hükümler

Bu Başlığın hükümleri, ön bilgilere ilişkin ilave gerekler içeren herhangi bir Topluluk mevzuatına hanel getirmez.

Ancak, 2002/65/AT sayılı Direktifin de uygulanabilir olması durumunda, söz konusu Direktifin 3. maddesinin 1. paragrafında belirlenen bilgilendirme gerekleri, söz konusu paragrafın (2)(c) ile (g), (3)(a), (d) ve (e) ve (4)(b) bentleri hariç olmak üzere, bu Direktifin 36, 37, 41 ve 42. maddeleri ile değiştirilmiştir.

Madde 32

Bilgilendirme ücretleri

1. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu Başlık altındaki bilgilerin sağlanması için ödeme hizmeti kullanıcısını ücretlendirmez.
2. Ödeme hizmeti sağlayıcısı ve ödeme hizmeti kullanıcısı, ödeme hizmeti kullanıcısının isteği üzerine olmak kaydıyla, ilave veya daha sık bilgiler veya çerçeve sözleşmede belirtilenler dışındaki iletişim araçları yoluyla iletim için ücretler üzerinde anlaşabilir.
3. Ödeme hizmeti sağlayıcısının, 2. paragrafa göre bilgi için ücret uygulayabilmesi durumunda, bu ücretler, ödeme hizmeti sağlayıcısının fiili maliyetlerine uygun ve bunlarla uyumlu olmalıdır.

Madde 33

Bilgilendirme gereklerine ilişkin ispat yükü

Üye devletler, bu Başlıkta belirlenen bilgilendirme gereklerine uyduğunu kanıtlamak için ispat yükü ödeme hizmeti sağlayıcısında olduğunu öngörebilir.

Madde 34

Düşük değerli ödeme araçları ve elektronik para için bilgilendirme gereklerinden sapma

1. Çerçeve sözleşmeye göre, yalnız 30 Avro'yu aşmayan münferit ödeme işlemleri ile ilgili olan veya herhangi bir zamanda 150 Avro'luk bir harcama sınırına veya 150 Avro'yu aşmayan fonları saklayan ödeme araçları durumunda:
 - (a) 41, 42 ve 46. maddelerden sapma yoluyla, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişiye, ödeme aracının kullanılabilceği yol, sorumluluk, konulan ücretler ve yeterli bilgiye dayalı karar almak için gereken diğer maddi bilgiler ile 42. maddede belirtilen her türlü başka bilgi ve koşulların kolayca erişilebilir bir şekilde sunulduğu yerin bir göstergesi dahil olmak üzere, yalnız ödeme hizmetinin temel özellikleri hakkında bilgi sağlar;
 - (b) 44. maddeden sapma yoluyla, ödeme hizmeti sağlayıcısının, çerçeve sözleşmenin koşullarında 41. maddenin 1. paragrafında öngörülenle aynı şekilde değişiklikler teklif etmesi gerekmediğine karar verilebilir;
 - (c) 47 ve 48. maddelerden sapma yoluyla, bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesinden sonra aşağıdakiler kararlaştırılabilir:
 - (i) Ödeme hizmeti sağlayıcısının, yalnız, ödeme hizmeti kullanıcısının ödeme işlemini, ödeme işleminin tutarını, her türlü ücreti ve/veya aynı ödenen kişiye yapılan aynı türdeki birkaç ödeme işlemi durumunda, bu ödeme işlemleri için toplam tutar ve ücretlere ilişkin bilgileri belirlemesini sağlayan bir referans sağlaması veya sunması;
 - (ii) Ödeme aracının imzasız bir şekilde kullanılması veya ödeme hizmeti sağlayıcısının başka şekilde teknik olarak bunu sağlayacak bir konumda olmaması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısının, (i) bendinde belirtilen bilgileri sağlaması veya sunması gerekmemesi. Bununla birlikte, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişiye, saklanan fonların miktarını doğrulama imkanı sağlar.

2. Ulusal ödeme işlemleri için, üye devletler ve yetkili makamları, 1. paragrafta belirtilen miktarları azaltabilir veya ikiye katlayabilir. Üye devletler, peşin ödenen ödeme araçları için, bu miktarları 500 Avro'ya kadar artırabilir.

BÖLÜM 2

Tek ödeme işlemleri

Madde 35

Kapsam

1. Bu Bölüm, bir çerçeve sözleşmede yer almayan tek ödeme işlemlerine uygulanır.
2. Tek bir ödeme işlemi için bir ödeme emrinin, bir çerçeve sözleşmede yer alan bir ödeme aracı ile iletilmesi durumunda, ödeme hizmeti sağlayıcısı, başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısı ile bir çerçeve sözleşme temelinde ödeme hizmeti kullanıcısına zaten verilmiş olan veya söz konusu çerçeve sözleşmeye göre verilecek olan bilgileri sağlamak veya sunmak zorunda değildir.

Madde 36

Genel ön bilgiler

1. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcısı herhangi bir tek ödeme hizmeti sözleşmesi veya teklifi ile bağlanmadan önce, ödeme hizmeti sağlayıcısının, kolayca erişilebilir bir şekilde, ödeme hizmeti kullanıcısına 37. maddede belirtilen bilgi ve koşulları sunmasını gerekli kılar. Ödeme hizmeti kullanıcısının isteği üzerine, ödeme hizmeti sağlayıcısı, bilgi ve koşulları kağıt üzerinde veya başka bir dayanıklı ortamda sağlar. Bilgi ve koşullar, kolayca anlaşılabilir kelimelerle ve açık ve anlaşılabilir bir biçimde, ödeme hizmetinin sunulduğu üye devletin resmi dilinde veya taraflar arasında kararlaştırılan herhangi bir başka dilde verilir.
2. Tek ödeme hizmeti sözleşmesinin, ödeme hizmeti kullanıcısının isteği üzerine, ödeme hizmeti sağlayıcısının 1. paragrafa uymasını sağlamayan bir uzaktan iletişim aracı kullanılarak yapılmış olması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, söz konusu paragraf altındaki yükümlülüklerini, ödeme işleminin gerçekleştirilmesinden hemen sonra yerine getirir.
3. 1. paragraf altındaki yükümlülükler, 37. maddede belirtilen bilgi ve koşulları içeren tek ödeme hizmeti sözleşmesi taslağının veya ödeme emri taslağının bir kopyası temin edilerek de yerine getirebilir.

Madde 37

Bilgi ve koşullar

1. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcısına aşağıdaki bilgi ve koşulların sağlanmasını veya sunulmasını temin eder:
 - (a) Bir ödeme emrinin uygun bir şekilde gerçekleştirilmesi için ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından sağlanması gereken tek tanımlayıcı veya bilgilerin ayrıntılı bir tanımlaması;
 - (b) Sağlanacak ödeme hizmeti için azami gerçekleştirme süresi;
 - (c) Ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından kendi ödeme hizmeti sağlayıcısına ödenecek tüm ücretler ve uygulanabilir olduğu hallerde, her türlü ücretin tutarının dökümü;
 - (d) Uygulanabilir olduğu hallerde, ödeme işlemine uygulanacak olan fiili veya referans döviz kuru.
2. Uygulanabilir olduğu hallerde, 42. maddede belirtilen her türlü başka ilgili bilgi ve koşullar, ödeme hizmeti kullanıcısına kolayca erişilebilir bir şekilde sunulur.

Madde 38

Ödeme emrinin alınmasından sonra ödeyen kişi için bilgiler

Ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme emrinin alınmasından hemen sonra, aşağıdaki bilgileri, 36. maddenin 1. paragrafında öngörülenle aynı şekilde ödeyen kişiye sağlar veya sunar:

- (a) Ödeyen kişinin ödeme işlemini tanımlamasını sağlayan bir referans ve uygun olduğu hallerde, ödenen kişi ile ilgili bilgiler;
- (b) Ödeme işleminin, ödeme emrinde kullanılan para birimi cinsinden tutarı;
- (c) Ödeyen kişi tarafından, ödeme işlemi için ödenecek her türlü ücretin tutarı ve uygulanabilir olduğu hallerde, böyle ücretlerin tutarının dökümü;
- (d) Uygulanabilir olduğu hallerde, 37. maddenin 1. paragrafının (d) bendine göre sağlanan kurdan farklı olması halinde, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme işleminde kullanılan döviz kuru veya buna bir referans ve ödeme işleminin söz konusu para birimi dönüştürmeden sonraki tutarı; ve
- (e) Ödeme emrinin alındığı tarih.

Madde 39

Gerçekleştirmenin ardından ödenen kişiyi bilgilendirme

Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme işleminin gerçekleştirilmesinden hemen sonra, aşağıdaki bilgileri, 36. maddenin 1. paragrafında öngörülenle aynı şekilde ödenen kişiye sağlar veya sunar:

- (a) Ödenen kişinin ödeme işlemini ve uygun olduğu hallerde ödeyen kişiyi tanımlamasını sağlayan bir referans ve ödeme işlemi ile aktarılan her türlü bilgi;
- (b) Ödeme işleminin, fonların ödenen kişinin tasarrufundaki para birimi cinsinden tutarı;

- (c) Ödenen kişi tarafından, ödeme işlemi için ödenecek her türlü ücretin tutarı ve uygulanabilir olduğu hallerde, böyle ücretlerin tutarının dökümü;
- (d) Uygulanabilir olduğu hallerde, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme işleminde kullanılan döviz kuru ve ödeme işleminin söz konusu para birimi dönüştürmeden önceki tutarı; ve
- (e) kredi valör tarihi.

BÖLÜM 3

Çerçeve sözleşmeler

Madde 40

Kapsam

Bu Bölüm, bir çerçeve sözleşmede yer alan ödeme işlemlerine uygulanır.

Madde 41

Genel ön bilgiler

1. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcısı herhangi bir çerçeve sözleşme veya teklifi ile bağlanmadan uygun bir süre önce, ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme hizmeti kullanıcısına 42. maddede belirtilen bilgi ve koşulları kağıt üzerinde veya başka bir dayanıklı ortamda sunmasını gerekli kılar. Bilgi ve koşullar, kolayca anlaşılabilir kelimelerle ve açık ve anlaşılabilir bir biçimde, ödeme hizmetinin sunulduğu üye devletin resmi dilinde veya taraflar arasında kararlaştırılan herhangi bir başka dilde verilir.
2. Çerçeve sözleşmenin, ödeme hizmeti kullanıcısının isteği üzerine, ödeme hizmeti sağlayıcısının 1. paragrafa uymasını sağlamayan bir uzaktan iletişim aracı kullanılarak yapılmış olması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, söz konusu paragraf altındaki yükümlülüklerini, çerçeve sözleşmenin yapılmasından hemen sonra yerine getirir.
3. 1. paragraf altındaki yükümlülükler, 42. maddede belirtilen bilgi ve koşulları içeren taslak çerçeve sözleşmenin bir kopyası temin edilerek de yerine getirebilir.

Madde 42

Bilgi ve koşullar

Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcısına aşağıdaki bilgi ve koşulların sağlanmasını temin eder:

1. Ödeme hizmeti sağlayıcısı hakkında:
 - (a) Ödeme hizmeti sağlayıcısının adı, genel merkezinin coğrafi adresi ve uygulanabilir olduğu hallerde, ödeme hizmetinin sunulduğu üye devlette kurulu acente veya şubesinin coğrafi adresi ve ödeme hizmeti sağlayıcısı ile iletişim için ilgili olan elektronik posta adresi dahil her türlü başka adres; ve
 - (b) İlgili denetim makamları ve 13. maddede öngörülen sicil veya ödeme hizmeti sağlayıcısının yetkilendirilmesine ilişkin her türlü başka ilgili kamu sicilinin ayrıntıları ve tescil numarası veya söz konusu sicilde eşdeğer tanımlama araçları;
2. Ödeme hizmetinin kullanımı hakkında:
 - (a) Sağlanacak ödeme hizmetinin temel özelliklerine ilişkin bir açıklama;
 - (b) Bir ödeme emrinin uygun bir şekilde gerçekleştirilmesi için ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından sağlanması gereken tek tanımlayıcı veya bilgilerin ayrıntılı bir tanımlaması;
 - (c) Bir ödeme işlemi gerçekleştirmek için muvafakat verme biçimi ve usulü ile 54 ve 66. maddeye göre bu iznin geri çekilmesi;
 - (d) 64. maddede tanımlanan şekilde bir ödeme emrinin alındığı zamana bir referans ve varsa, ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından belirlenen kesimin zamanı;
 - (e) Sağlanacak ödeme hizmetleri için azami gerçekleştirme süresi; ve
 - (f) 55. maddenin 1. paragrafına göre ödeme aracının kullanımı için harcama sınırları üzerinde anlaşma ihtimali olup olmadığı;
3. Ücretler, faiz oranları ve döviz kurları hakkında:
 - (a) Ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından ödeme hizmeti sağlayıcısına ödenecek tüm ücretler ve uygulanabilir olduğu hallerde, her türlü ücretin tutarının dökümü;
 - (b) Uygulanabilir olduğu hallerde, uygulanacak faiz oranları ve döviz kurları veya referans faiz oranları ve döviz kurları kullanılacaksa, fiili faizi hesaplama yöntemi ve ilgili tarih ve bu referans faiz oranı veya döviz kurunu belirlemek için endeks veya temel; ve
 - (c) Kararlaştırılması halinde, referans faiz oranı veya döviz kurundaki değişikliklerin hemen uygulanması ve 44. maddenin 2. paragrafına göre değişiklikler ile ilgili bilgilendirme gerekleri;
4. İletişim hakkında:
 - (a) Uygulanabilir olduğu hallerde, bu Direktif altındaki bilgi veya bildirimlerin iletimi için taraflar arasında kararlaştırılan, ödeme hizmeti kullanıcısının ekipmanı için teknik gerekler dahil olmak üzere iletişim araçları;

- (b) Bu Direktif altındaki bilgilerin sağlanma veya sunulma şekli ve sıklığı;
 - (c) Çerçeve sözleşmenin yapılacağı ve bu sözleşme ilişkisi sırasında iletişimin gerçekleştirileceği dil veya diller; ve
 - (d) Ödeme hizmeti kullanıcısının, çerçeve sözleşmenin sözleşme şartlarını ve 43. maddeye göre bilgi ve koşulları alma hakkı;
5. Koruma önlemleri ve düzeltici önlemler hakkında:
- (a) Uygulanabilir olduğu hallerde, ödeme hizmeti kullanıcısının, bir ödeme aracını güvenli tutmak için atacağı adımların ve 56. maddenin 1. paragrafının (b) bendinin amaçları doğrultusunda ödeme hizmeti sağlayıcısının nasıl bilgilendireceğinin bir açıklaması;
 - (b) Kararlaştırılması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısının, 55. maddeye göre bir ödeme aracını bloke etme hakkını saklı tutma koşulları;
 - (c) İlgili tutara ilişkin bilgiler dahil olmak üzere, 61. maddeye göre ödeyen kişinin sorumluluğu;
 - (d) Ödeme hizmeti sağlayıcısının, 58. maddeye göre yetkisiz veya yanlış gerçekleştirilen herhangi bir ödeme işlemi bildirme şekli ve süresi ile ödeme hizmeti sağlayıcısının, 60. maddeye göre yetkisiz ödeme işlemleri için sorumluluğu;
 - (e) Ödeme hizmeti sağlayıcısının, 75. maddeye göre ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi için sorumluluğu; ve
 - (f) 62 ve 63. maddelere göre geri ödeme koşulları;
6. Çerçeve sözleşmedeki değişiklikler ve çerçeve sözleşmenin feshi hakkında:
- (a) Kararlaştırılması halinde, ödeme hizmeti kullanıcısının, önerilen yürürlüğe giriş tarihinden önce bunları kabul etmediğini ödeme hizmeti sağlayıcısına bildirmemesi halinde, 44. maddeye göre koşullardaki değişiklikleri kabul etmiş sayılacağına ilişkin bilgi;
 - (b) Sözleşmenin süresi; ve
 - (c) Ödeme hizmeti kullanıcısının, çerçeve sözleşmeyi feshetme hakkı ve 44. maddenin 1. paragrafı ve 45. maddeye göre fesih ile ilgili her türlü anlaşma;
7. Haksızlığı giderme hakkında:
- (a) Çerçeve sözleşmeye uygulanacak hukuka ve/veya yetkili mahkemelere ilişkin her türlü sözleşme maddesi; ve
 - (b) 80 ila 83. maddeye göre ödeme hizmeti kullanıcısına sunulan, mahkeme dışı yollarla şikayet ve haksızlığı giderme usulleri.

Madde 43

Çerçeve sözleşmenin bilgi ve koşullarının erişilebilirliği

Ödeme hizmeti kullanıcısı, sözleşme ilişkisi sırasında herhangi bir zamanda, istek üzerine, çerçeve sözleşmenin şartları ile 42. maddede belirtilen bilgi ve koşulları kağıt üzerinde veya başka bir dayanıklı ortamda alma hakkına sahip olur.

Madde 44

Çerçeve sözleşmenin koşullarında değişiklik

1. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, çerçeve sözleşmedeki her türlü değişiklik ile 42. maddede belirtilen bilgi ve koşulları, 41. maddenin 1. paragrafında sağlananla aynı şekilde ve en geç önerilen uygulama tarihinden iki ay önce teklif eder.
42. maddenin (6)(a) maddesine göre uygulanabilir olduğu hallerde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme hizmeti kullanıcısına, önerilen yürürlüğe giriş tarihinden önce bunları kabul etmediğini ödeme hizmeti sağlayıcısına bildirmemesi halinde, bu değişiklikleri kabul etmiş sayılacağını bildirir. Bu durumda, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme hizmeti kullanıcısının, çerçeve sözleşmeyi derhal ve değişikliklerin önerilen uygulama tarihinden önce ücretsiz olarak feshetme hakkına sahip olduğunu da belirtir.
2. Bu hakkın, çerçeve sözleşmede kabul edilmesi ve değişikliklerin, 42. maddenin 3. paragrafının (b) ve (c) bentlerinde kararlaştırılan referans faiz oranına veya döviz kurlarına bağlı olması kaydıyla, faiz oranları veya döviz kurlarındaki değişiklikler derhal ve bildirimsiz olarak uygulanabilir. Taraflar, bilgilerin sağlanması veya sunulması için belirli bir sıklık veya biçim üzerinde anlaşmaya varmadıkça, ödeme hizmeti kullanıcısı, faiz oranındaki her türlü değişiklik hakkında ilk fırsatta 41. maddenin 1. paragrafında öngörülenle aynı şekilde bilgilendirilir. Bununla birlikte, ödeme hizmeti kullanıcıları için daha elverişli olan faiz oranı veya döviz kuru değişiklikleri, bildirim yapılmadan uygulanabilir.
3. Ödeme işlemlerinde kullanılan faiz oranı veya döviz kurundaki değişiklikler, ödeme hizmeti kullanıcılarına karşı ayrımcılık yapmayan tarafsız bir şekilde uygulanır ve hesaplanır.

Madde 45

Fesih

1. Ödeme hizmeti kullanıcısı, taraflar bir bildirim süresi üzerinde anlaşmaya varmış olmadıkça, çerçeve sözleşmeyi herhangi bir zamanda feshedebilir. Böyle bir süre, bir ayı geçemez.
2. 12 ayı geçen belirli bir süre için veya belirsiz bir süre için yapılan bir çerçeve sözleşmenin feshi, 12 ayın sona ermesinden sonra ödeme hizmeti kullanıcısı için ücretsizdir. Tüm diğer durumlarda, fesih ücretleri, maliyetlere uygun ve maliyetlerle aynı doğrultudadır.
3. Çerçeve sözleşmede kararlaştırılmış olması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, 41. maddenin 1. paragrafında öngörülenle aynı şekilde en az iki aylık bildirim vermek suretiyle belirsiz bir süre için yapılan bir çerçeve sözleşmeyi feshedebilir.
4. Düzenli bir temelde konulan ödeme hizmeti ücretleri, ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından yalnız sözleşmenin feshine kadar orantılı olarak ödenir. Böyle ücretler, peşin ödenmeleri halinde, orantılı olarak geri ödenir.
5. Bu maddenin hükümleri, üye devletlerin, tarafların çerçeve sözleşmeyi uygulanamaz veya geçersiz ilan etme haklarını düzenleyen kanun ve ikincil düzenlemelerine hâlel getirmez.
6. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcıları için daha elverişli hükümler sağlayabilir.

Madde 46

Münferit ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesinden önce bilgilendirme

Ödeyen bir kişi tarafından başlatılan bir çerçeve sözleşme altındaki münferit bir ödeme işlemi durumunda, bir ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişinin bu özel ödeme işlemi için isteği üzerine, azami gerçekleştirme süresi ve ödeyen kişi tarafından ödenecek ücretlere ilişkin açık bilgi ve uygulanabilir olduğu hallerde, her türlü ücretin tutarının bir dökümünü sağlar.

Madde 47

Ödeyen kişi için münferit ödeme işlemlerine ilişkin bilgi

1. Münferit bir ödeme işleminin, ödeyen kişinin hesabından borçlandırılmasından sonra veya ödeyen kişinin bir ödeme hesabını kullanmaması durumunda ödeme emrinin alınmasından sonra, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişiye, 41. maddenin 1. paragrafında belirlenenle aynı şekilde aşağıdaki bilgileri gecikmeden sağlar:
 - (a) Ödeyen kişinin her ödeme işlemini tanımlamasını sağlayan bir referans ve uygun olduğu hallerde, ödenen kişi ile ilgili bilgiler;
 - (b) Ödeme işleminin, ödeyen kişinin ödeme hesabının borçlandırıldığı para birimi cinsinden veya ödeme emri için kullanılan para birimi cinsinden tutarı;
 - (c) Ödeme işlemi için her türlü ücretin tutarı ve uygulanabilir olduğu hallerde, bunların bir dökümü veya ödeyen kişi tarafından ödenecek faiz;
 - (d) Uygulanabilir olduğu hallerde, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme işleminde kullanılan döviz kuru ve ödeme işleminin söz konusu para birimi dönüşürmeden sonraki tutarı; ve
 - (e) Borç valör tarihi veya ödeme emrinin alınma tarihi.
2. Bir çerçeve sözleşme, 1. paragrafta belirtilen bilgilerin, periyodik olarak ayda en az bir kez ve ödeyen kişinin bilgileri değişmeden saklamasına ve yeniden üretmesine olanak sağlayan kararlaştırılmış bir şekilde sağlanması veya sunulması koşulunu içerebilir.
3. Bununla birlikte, üye devletler, ödeme hizmeti sağlayıcılarının, ayda bir kez ücretsiz olarak kağıt üzerinde bilgi sağlamasını gerekli kılabilir.

Madde 48

Ödenen kişi için münferit ödeme işlemlerine ilişkin bilgi

1. Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, münferit bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesinden sonra, aşağıdaki bilgileri, 41. maddenin 1. paragrafında belirtilenle aynı şekilde, gereksiz yere gecikmeden ödenen kişiye sağlar:
 - (a) Ödenen kişinin ödeme işlemini ve uygun olduğu hallerde ödeyen kişiyi tanımlamasını sağlayan bir referans ve ödeme işlemi ile aktarılan her türlü bilgi;
 - (b) Ödeme işleminin, ödenen kişinin ödeme hesabına yatırılan para birimi cinsinden tutarı;
 - (c) Ödeme işlemi için her türlü ücretin tutarı ve uygulanabilir olduğu hallerde, bunların bir dökümü veya ödenen kişi tarafından ödenecek faiz;
 - (d) Uygulanabilir olduğu hallerde, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödeme işleminde kullanılan döviz kuru ve ödeme işleminin söz konusu para birimi dönüşürmeden önceki tutarı; ve
 - (e) kredi valör tarihi.
2. Bir çerçeve sözleşme, 1. paragrafta belirtilen bilgilerin, periyodik olarak ayda en az bir kez ve ödenen kişinin bilgileri değişmeden saklamasına ve yeniden üretmesine olanak sağlayan kararlaştırılmış bir şekilde sağlanması veya sunulması koşulunu içerebilir.
3. Bununla birlikte, üye devletler, ödeme hizmeti sağlayıcılarının, ayda bir kez ücretsiz olarak kağıt üzerinde bilgi

sağlamasını gerekli kılabılır.

BÖLÜM 4
Ortak hükümler
Madde 49

Para birimi ve para birimi dönüştürme

1. Ödemeler, taraflar arasında kararlaştırılan para birimi cinsinden yapılır.
 2. Bir para birimi dönüştürme hizmetinin, ödeme işleminin başlatılmasından önce sunulması durumunda ve söz konusu para birimi dönüştürme hizmetinin, satış noktasında veya ödenen kişi tarafından sunulması durumunda, para birimi dönüştürme hizmetini sunan taraf, tüm ücretlerin yanı sıra ödeme işleminin dönüştürülmesi için kullanılacak döviz kurunu ödeyen kişiye açıklar.
- Ödeyen kişi, para birimi dönüştürme hizmetini söz konusu temelde kabul eder.

Madde 50

İlave ücretler veya indirimlere ilişkin bilgiler

1. Ödenen kişinin, belirli bir aracın kullanımı için, bir ücret talep etmesi veya bir indirim teklif etmesi durumunda, ödenen kişi, ödeme işleminin başlatılmasından önce ödeyen kişiyi bu hususta bilgilendirir.
2. Bir ödeme hizmeti sağlayıcısı veya bir üçüncü taraf, belirli bir aracın kullanımı için bir ücret talep etmesi durumunda, ödeme işleminin başlatılmasından önce ödeme hizmeti kullanıcılarını bu hususta bilgilendirir.

BAŞLIK IV

ÖDEME HİZMETLERİNİN SUNUMU VE KULLANIMI İLE İLGİLİ HAK VE YÜKÜMLÜLÜKLER

BÖLÜM 1

Ortak hükümler

Madde 51

Kapsam

1. Ödeme hizmeti kullanıcısının bir tüketici olmaması durumunda, taraflar, 52. maddenin 1. paragrafı, 54. maddenin 2. paragrafının ikinci alt paragrafı ve 59, 61, 62, 63, 66 ve 75. maddelerinin tamamen veya kısmen uygulanmamasına karar verebilir. Taraflar, 58. maddede belirtilenden farklı bir süre üzerinde de anlaşmaya varabilir.
2. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcısının bir tüketici olmaması durumunda 83. maddenin uygulanmamasını sağlayabilir.
3. Üye devletler, bu Başlıktaki hükümlerin, mikro işletmelere tüketiciler ile aynı şekilde uygulanmasını öngörebilir.
4. Bu Direktif, 87/102/AET sayılı Direktifi uygulayan ulusal önlemlere hanel getirmez. Bu Direktif, aynı zamanda, bu Direktif ile uyumlaştırılmamış olan, Topluluk hukukuna uyan tüketicilere kredi verme koşullarına ilişkin diğer ilgili Topluluk mevzuatına veya ulusal mevzuata da hanel getirmez.

Madde 52

Uygulanacak ücretler

1. 65. maddenin 1. paragrafı, 66. maddenin 5. paragrafı ve 74. maddenin 2. paragrafında aksi belirtilmedikçe, ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu Başlık altındaki bilgi yükümlülükleri veya düzeltici ve önleyici önlemlerin gerçekleştirilmesi için ödeme hizmeti kullanıcılarını ücretlendirmeyebilir. Bu ücretler, ödeme hizmeti kullanıcısı ile ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılır ve ödeme hizmeti sağlayıcısının fiili maliyetlerine uygun ve bunlarla aynı doğrultudadır.
2. Bir ödeme işleminin herhangi bir para birimi dönüştürme işlemini içermemesi durumunda, üye devletler, ödenen kişinin, kendi ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından konulan ücretleri ödemesini ve ödeyen kişinin, kendi ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından konulan ücretleri ödemesini gerekli kılar.
3. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödenen kişinin, belirli bir ödeme aracının kullanımı için ödeyen kişiden bir ücret istemesini veya ona bir indirim teklif etmesini engellemez. Bununla birlikte, üye devletler, rekabeti teşvik etme ve etkili ödeme araçlarının kullanımını destekleme ihtiyacını dikkate alarak, ücret isteme hakkını yasaklayabilir veya sınırlandırabilir.

Madde 53

Düşük değerli ödeme araçları ve elektronik para için sapma

1. Çerçeve sözleşmeye göre, yalnız 30 Avro'yu aşmayan münferit ödeme işlemleri ile ilgili olan veya herhangi bir zamanda 150 Avro'luk bir harcama sınırına sahip olan veya 150 Avro'yu aşmayan fonları saklayan ödeme araçları durumunda, ödeme hizmeti sağlayıcıları, ödeme hizmeti kullanıcıları ile aşağıdaki hususlarda anlaşmaya varabilir:
 - (a) Ödeme aracının, bloke edilmesine veya gelecek kullanımının engellenmesine izin vermemesi halinde, 56. maddenin 1. paragrafının (b) bendi ve 57. maddenin 1. paragrafının (c) bendi ile 61. maddenin 4 ve 5. paragraflarının uygulanmaması;
 - (b) Ödeme aracının imzasız bir şekilde kullanılması veya ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme aracının özünde olan diğer nedenlerden dolayı bir ödeme işleminin yetkilendirildiğini kanıtlayacak konumda olmaması halinde, 59 ve 60. maddeler ve 61. maddenin 1 ve 2. paragraflarının uygulanmaması;
 - (c) 65. maddenin 1. paragrafından sapma yoluyla, gerçekleştirmemenin kapsamdan anlaşılması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme hizmeti kullanıcılarına, bir ödeme emrinin reddini bildirmesinin gerekmemesi;
 - (d) 66. maddeden sapma yoluyla, ödeyen kişinin, ödenen kişiye ödeme emrini iletikten veya ödeme işleminin

gerçekleştirilmesi için rızasını verdikten sonra ödeme emrini iptal edememesi;

- (e) 69 ve 70. maddelerden sapma yoluyla, diğer gerçekleştirme dönemlerinin uygulanması.
2. Ulusal ödeme işlemleri için, üye devletler ve yetkili makamları, 1. paragrafta belirtilen tutarları azaltabilir veya ikiye katlayabilir. Bu tutarları, peşin ödenen ödeme araçları için 500 Avro'ya kadar artırabilir.
3. Ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme hesabını dondurma veya ödeme aracını bloke etme becerisine sahip olmaması durumu hariç olmak üzere, 60 ve 61. maddeler, 2000/46/AT sayılı Direktifin 1. maddesinin 3. paragrafının (b) bendi çerçevesinde elektronik paraya da uygulanır. Üye devletler, söz konusu sapmayı, belirli bir değere sahip olan ödeme hesapları veya ödeme araçları ile sınırlandırabilir.

BÖLÜM 2

Ödeme işlemlerinin yetkilendirilmesi

Madde 54

Rıza ve rızanın geri çekilmesi

1. Üye devletler, bir ödeme işleminin, yalnız ödeyen kişinin ödeme işleminin gerçekleştirilmesi için rıza vermesi halinde yetkilendirilmiş kabul edilmesini sağlar. Bir ödeme işlemi, ödeme işleminin gerçekleştirilmesinden önce veya ödeyen kişi ve onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılması halinde gerçekleştirilmesinden sonra yetkilendirilebilir.
2. Bir ödeme işleminin veya bir dizi ödeme işleminin gerçekleştirilmesi için rıza, ödeyen kişi ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılan biçimde verilir.
Böyle bir rızanın olmaması durumunda, bir ödeme işlemi, yetkilendirilmemiş kabul edilir.
3. Rıza, ödeyen kişi tarafından, 66. madde altındaki geri dönüşmezlik zamanından önce olmak üzere herhangi bir zamanda geri çekilebilir. Bir dizi ödeme işlemi gerçekleştirme rızası, gelecekteki herhangi bir ödeme işleminin yetkilendirilmemiş kabul edilmesi etkisiyle de geri çekilebilir.
4. Rıza verme usulü, ödeyen kişi ve ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılır.

Madde 55

Ödeme aracının kullanım sınırları

1. Rıza verme amaçları doğrultusunda özel bir ödeme aracı kullanılması durumunda, ödeyen kişi ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı, söz konusu ödeme aracıyla gerçekleştirilen ödeme işlemleri için harcama sınırları üzerinde anlaşmaya varabilir.
2. Çerçeve sözleşmede kararlaştırılması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme aracının güvenliği, ödeme aracının yetkilendirilmemiş veya hileli kullanımı veya kredi limiti olan bir ödeme aracı durumunda, ödeyen kişinin ödeme sorumluluğunu yerine getirememesi yönünde önemli ölçüde artan bir risk ile ilgili, tarafsız bir şekilde haklı gerekçelere dayandırılan nedenlerle ödeme aracını bloke etme hakkını saklı tutabilir.
3. Böyle durumlarda, bu tür bilgilerin verilmesi, tarafsız olarak haklı gerekçelere dayandırılan nedenleri tehlikeye atmadıkça veya diğer ilgili topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuat ile yasaklanmadıkça, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme aracının bloke edilmesini ve bunun nedenlerini, mümkün olan hallerde ödeme aracı bloke edilmeden önce ve en geç bundan hemen sonra, ödeyen kişiye kararlaştırılan bir şekilde bildirir.
4. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, bloke etme nedenleri artık mevcut olmadığı zaman, ödeme aracının blokesini kaldırır veya onun yerine yeni bir ödeme aracı getirir.

Madde 56

Ödeme hizmeti kullanıcısının ödeme araçları ile ilgili yükümlülükleri

1. Bir ödeme aracını kullanmaya yetkili olan ödeme hizmeti kullanıcısı, aşağıdaki yükümlülüklerle sahiptir:
 - (a) Ödeme aracını, konuyu ve ödeme aracının kullanımını düzenleyen şartlara uygun olarak kullanmak; ve
 - (b) Ödeme hizmeti sağlayıcısını veya onun tarafından belirtilen kurumu, gereksiz yere gecikmeden bilgilendirmek.
2. 1. paragrafın (a) bendinin amaçları doğrultusunda, ödeme hizmeti kullanıcısı, özellikle, bir ödeme aracını alır almaz, kendi kişisel güvenlik özelliklerini güvenli tutmak için tüm makul adımları atar.

Madde 57

Ödeme hizmeti sağlayıcısının ödeme araçları ile ilgili yükümlülükleri

1. Bir ödeme aracı çıkaran ödeme hizmeti sağlayıcısı, aşağıdaki yükümlülüklerle sahiptir:
 - (a) 56. maddede belirlenen ödeme hizmeti kullanıcısı yükümlülüklerine hanel gelmesizin, ödeme aracının kişisel güvenlik özelliklerinin, ödeme aracını kullanmaya yetkili olan ödeme hizmeti kullanıcısından başka taraflarca erişilebilir olmadığından emin olmak;
 - (b) Ödeme hizmeti kullanıcısına zaten verilmiş olan bir ödeme aracının değiştirilecek olması durumu dışında, talep edilmemiş bir ödeme aracını göndermekten sakınmak;

- (c) Ödeme hizmeti kullanıcısının 56. maddenin 1. paragrafının (b) bendi uyarınca bir bildirim yapmasını veya 55. maddenin 4. paragrafı uyarınca blokenin kaldırılmasını istemesini sağlamak için her zaman uygun araçların mevcut olmasını sağlamak; ödeme hizmeti sağlayıcısı, istek üzerine, bildirimden 18 ay sonra söz konusu bildirim yaptığını ödeme hizmeti kullanıcısına kanıtlayıcı araçları sağlar; ve
- (d) 56. maddenin 1. paragrafının (b) bendi uyarınca bildirim yapıldığı zaman, ödeme hizmetinin her türlü kullanımını önlemek.
2. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeyen kişiye bir ödeme aracı gönderme veya aracın her türlü kişisel güvenlik özelliklerini gönderme riskini taşır.

Madde 58

Yetkilendirilmemiş veya yanlış yapılan ödeme işlemlerinin bildirimi

Yalnız ödeme hizmeti kullanıcısının, 75. madde altındaki dahil olmak üzere bir talebe yol açan herhangi bir yetkisiz veya yanlış yapılmış ödeme işleminden haberdar olması üzerine gereksiz yere gecikmeden ve en geç borçlanma tarihinden 13 ay sonra ödeme hizmeti sağlayıcısını bilgilendirmesi halinde, uygulanabilir olduğu hallerde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, Başlık III uyarınca söz konusu ödeme işlemine ilişkin bilgi sağlama veya sunma konusunda başarısız olmadıkça, ödeme hizmeti kullanıcısı, ödeme hizmeti sağlayıcısından düzeltme elde eder.

Madde 59

Ödeme işlemlerinin doğruluğunun onaylanması ve gerçekleştirilmesine ilişkin kanıt

1. Bir ödeme hizmeti kullanıcısının, gerçekleştirilen bir ödeme işleminin yetkilendirildiğini inkar etmesi veya ödeme işleminin doğru bir şekilde gerçekleştirilmediğini iddia etmesi durumunda, üye devletler, ödeme işleminin doğruluğunun kanıtlandığının, doğru bir şekilde kaydedildiğinin, hesaplara girildiğinin ve teknik bir arıza veya bazı başka eksikliklerden etkilenmediğinin kanıtlanmasının ödeme hizmeti sağlayıcısına düşmesini gerekli kılar.
2. Bir ödeme hizmeti kullanıcısının, gerçekleştirilen bir ödeme işleminin yetkilendirildiğini inkar etmesi durumunda, ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından kaydedilen bir ödeme aracının kullanımının, kendi içinde, bir ödeme işleminin ödeyen kişi tarafından yetkilendirildiğini veya ödeyen kişinin hileli olarak hareket ettiğini veya 56. madde altındaki yükümlülüklerinden bir veya birkaçını kasıtlı olarak veya ağır ihmalle yerine getirmediğini kanıtlamak için yeterli olması gerekmez.

Madde 60

Ödeme hizmeti sağlayıcısının yetkilendirilmemiş ödeme işlemleri için sorumluluğu

1. Üye devletler, 58. maddeye hâle gelmeksiniz, yetkilendirilmemiş bir ödeme işlemi durumunda, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının, yetkilendirilmemiş ödeme işleminin tutarını ödeyen kişiye derhal geri ödemesini ve borçlandırılan ödeme hesabını, yetkilendirilmemiş ödeme işlemi yapılmamış olsa gerçekleşecek duruma getirmesini sağlar.
2. Ödeyen kişi ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında yapılan sözleşmeye uygulanacak hukuka uygun olarak ilave mali tazminat belirlenebilir.

Madde 61

Ödeyen kişinin yetkilendirilmemiş ödeme işlemleri için sorumluluğu

1. 60. maddeden sapma yoluyla, ödeyen kişi, kaybolan veya çalınan bir ödeme aracının kullanımından veya ödeyen kişinin kişisel güvenlik özelliklerini güvende tutamaması halinde bir ödeme aracının zimmete geçirilmesinden kaynaklanan, en fazla 150 Avro'ya kadar olan yetkilendirilmemiş her türlü ödeme işlemi ile ilgili kayıpları üstlenir.
2. Ödeyen kişi, hileli olarak hareket ederek veya 56. madde altındaki yükümlülüklerinden bir veya birkaçını kasıtlı olarak veya ağır ihmâl ile yerine getirmeyerek maruz kalması halinde, her türlü yetkilendirilmemiş ödeme işlemi ile ilgili kayıpları üstlenir. Böyle durumlarda, bu maddenin 1. paragrafında belirtilen azami tutar uygulanmaz.
3. Ödeyen kişinin, hileli olarak hareket etmediği veya 56. madde altındaki yükümlülüklerini kasıtlı olarak getirmezlik yapmadığı durumlarda, üye devletler, ödeme aracının özellikle kişisel güvenlik özelliklerinin mahiyetini ve aracın kaybolduğu, çalındığı veya zimmete geçirildiği koşulları dikkate alarak, bu maddenin 1 ve 2. paragraflarında belirtilen sorumluluğu azaltabilir.
4. Ödeyen kişi, hileli olarak hareket ettiği durumlar hariç olmak üzere, 56. maddenin 1. paragrafının (b) bendine göre bildirim ardından, kaybolan, çalınan veya zimmete geçirilen ödeme aracının kullanımından kaynaklanan herhangi bir mali etkiyi üstlenmez.
5. Ödeme hizmeti sağlayıcısının, 57. maddenin 1. paragrafının (c) bendi altında gerekli kılındığı üzere, kaybolan, çalınan veya zimmete geçirilen bir ödeme aracının bildirim için uygun araçları her zaman sağlamaması halinde, ödeyen kişi, hileli olarak hareket ettiği durumlar hariç olmak üzere, söz konusu ödeme aracının kullanımından kaynaklanan mali etkilerden sorumlu olmaz.

Madde 62

Ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan ödeme işlemleri için geri ödemeler

1. Üye devletler, aşağıdaki koşulların yerine getirilmesi halinde, ödeyen kişinin, ödeme hizmeti sağlayıcısından, ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan ve halihazırda gerçekleştirilmiş olan yetkilendirilmiş bir ödeme işleminin geri ödemesine hak kazanmasını temin eder:
 - (a) Yetkilendirme yapıldığında, yetkilendirmenin, ödeme işleminin tam tutarını belirtmemesi;

- (b) Ödeme işleminin tutarının, ödeyen kişinin, önceki harcama örüntüsü, çerçeve sözleşmedeki koşullar ve durumun ilgili koşulları dikkate alındığında makul bir şekilde bekleyebileceği tutarı aşması.

Ödeme hizmeti sağlayıcısının isteği üzerine, ödeyen kişi, böyle koşullara ilişkin olaylara dayalı unsurlarını sağlar.

Geri ödeme, gerçekleştirilen ödeme işleminin tam tutarından oluşur.

Doğrudan çekmeler için, ödeyen kişi ve ödeme hizmeti sağlayıcısı, çerçeve sözleşmede, ödeyen kişinin, birinci alt paragraftaki geri ödeme koşulları sağlanmasa bile ödeme hizmeti sağlayıcısından bir geri ödemeye hak kazanmasını kararlaştırabilir.

2. Bununla birlikte, 1. paragrafın birinci alt paragrafının (b) bendinin amaçları doğrultusunda, ödeyen kişi, 37. maddenin 1. paragrafının (d) bendi ve 42. maddenin 3. paragrafının (b) bendine göre ödeme hizmeti sağlayıcısı ile kararlaştırılan referans döviz kurunun uygulanması halinde para birimi dönüştürme nedenlerine güvenmeyebilir.

3. Ödeyen kişi ve ödeme hizmeti sağlayıcısı arasındaki çerçeve sözleşmede, ödeyen kişinin ödeme işlemini gerçekleştirme iznini doğrudan ödeme hizmeti sağlayıcısına vermiş olması ve uygulanabilir olduğu hallerde, gelecekteki ödeme işlemine ilişkin bilgilerin ödeme hizmeti sağlayıcısı veya ödenen kişi tarafından vade tarihinden en az dört hafta önce kararlaştırılan bir şekilde ödeyen kişiye sağlanması veya sunulması durumunda, ödeyen kişinin geri ödemeye hak kazanmaması kararlaştırılabilir.

Madde 63

Ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan ödeme işlemleri için geri ödeme istekleri

1. Üye devletler, ödeyen kişinin, fonların borçlandırıldığı tarihten itibaren sekiz haftalık bir süre boyunca ödenen bir kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan yetkilendirilmiş bir ödeme işleminin, 62. maddede belirtilen geri ödemesini isteyebilmesini sağlar.

2. Bir geri ödeme isteğinin alınmasından itibaren on iş günü içerisinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ya ödeme işleminin tam tutarını geri öder ya da ödeyen kişinin, sağlanan gerekçeyi kabul etmemesi halinde 80 ila 83. maddelere göre konuyu sevk edebileceği kurumları belirterek geri ödemeyi reddetme gerekçelerini sağlar.

Ödeme hizmeti sağlayıcısının, birinci alt paragraf altındaki geri ödemeyi reddetme hakkı, 62. maddenin 1. paragrafının dördüncü alt paragrafında belirlenen durumda uygulanmaz.

BÖLÜM 3

Ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi

Kesim 1

Ödeme emirleri ve transfer edilen tutarlar

Madde 64

Ödeme emirlerinin alınması

1. Üye devletler, alınma zamanının, ödeyen kişi tarafından doğrudan veya ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla dolaylı olarak iletilen ödeme emrinin, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından alındığı zaman olmasını sağlar. Alınma zamanının, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı için bir iş gününde olmaması halinde, ödeme emri, bir sonraki iş gününde alınmış kabul edilir. Ödeme hizmeti sağlayıcısı, sonrasında alınan her türlü ödeme emrinin bir sonraki iş gününde alınmış kabul edileceği, bir iş gününün sonuna yakın bir kesim zamanı belirleyebilir.

2. Bir ödeme emrini başlatan ödeme hizmeti kullanıcısı ve onun ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme emrinin gerçekleştirilmesinin, belirli bir günde veya belirli bir dönemin sonunda veya ödeyen kişinin, fonları ödeme hizmeti sağlayıcısının tasarrufunda düzenlediği günde başlatılmasına karar vermesi halinde, 69. maddenin amaçları doğrultusunda alım zamanı, kararlaştırılan gün kabul edilir. Kararlaştırılan zamanının, ödeme hizmeti sağlayıcısı için bir iş günü olmaması halinde, alınan ödeme emri, bir sonraki iş gününde alınmış kabul edilir.

Madde 65

Ödeme emirlerinin reddi

1. Ödeme hizmeti sağlayıcısının, bir ödeme emrini gerçekleştirmeyi reddetmesi durumunda, red ve mümkün olan hallerde bunun nedenleri ve redde yol açan her türlü gerçeklere dayalı hatayı düzeltme usulü, diğer ilgili Topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuat tarafından yasaklanmadıkça ödeme hizmeti kullanıcısına bildirilir.

Ödeme hizmeti kullanıcısı, bildirim, ilk fırsatta kararlaştırılan bir şekilde ve her durumda, 69. maddede belirtilen süreler içerisinde sağlar veya sunar.

Çerçeve sözleşme, reddin nesnel bir şekilde haklı gerekçelere dayanması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısının, böyle bir bildirim ücretlendirebileceği koşulunu içerebilir.

2. Ödeyen kişinin çerçeve sözleşmede belirlenen koşulların tümünün yerine getirildiği durumlarda, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, diğer Topluluk mevzuatı veya ulusal mevzuat tarafından yasaklanmadıkça, ödeme emrinin ödeyen bir kişi tarafından veya ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılmasından bağımsız olarak, yetkilendirilmiş ödeme emrini gerçekleştirmeyi reddedebilir.

3. 69 ve 75. maddelerin amaçları doğrultusunda, gerçekleştirilmesi reddedilen bir ödeme emri, alınmamış kabul edilir.

Madde 66

Ödeme emrinin geri dönülmezliği

1. Üye devletler, bu maddede aksi belirtilmedikçe, ödeme hizmeti kullanıcısının, bir ödeme emrini, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından alındığı zaman iptal edememesini sağlar.
2. Ödeme işleminin, ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılması durumunda, ödeyen kişi, ödeme emrini ilettikten veya ödeme işlemini gerçekleştirmesi için ödenen kişiye rızasını verdikten sonra ödeme emrini iptal edemez.
3. Bununla birlikte, ödeyen kişi, doğrudan çekme durumunda ve geri ödeme haklarına hanel gelmeksizin, en geç fonları borçlandırmak için kararlaştırılan günden önceki iş gününün sonuna kadar ödeme emrini iptal edebilir.
4. 64. maddenin 2. paragrafında belirtilen durumda, ödeme hizmeti kullanıcısı, bir ödeme emrini geri kararlaştırılan günden önceki iş gününün sonunda çekebilir.
5. 1 ila 4. paragraflarda belirtilen süre sınırlarından sonra, ödeme emri, yalnız ödeme hizmeti kullanıcısı ile ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılması halinde iptal edilebilir. 2 ve 3. paragraflarda belirtilen durumda, ödenen kişinin anlaşması da gereklidir. Çerçeve sözleşmede kararlaştırılması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, iptali ücretlendirebilir.

Madde 67

Transfer edilen tutarlar ve alınan tutarlar

1. Üye devletler, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı ve ödeme hizmeti sağlayıcılarının her türlü aracısının, ödeme işleminin tüm tutarını transfer etmesini ve transfer edilen tutardan ücretleri düşmekten kaçınmasını gerekli kılar.
2. Bununla birlikte, ödenen kişi ve ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödenen kişiye yatırılmadan önce transfer edilen tutardan ücretlerini düşmesini kararlaştırabilir. Böyle bir durumda, ödeme işlemi ve ücretlerin bütün tutarı, ödenen kişiye verilen bilgilerde ayrılır.
3. 2. paragrafta belirtilenler dışındaki her türlü ücretin, transfer edilen tutardan düşülmesi halinde, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödenen kişinin, ödeyen kişi tarafından başlatılan ödeme işleminin bütün tutarını almasını sağlar. Ödeme işleminin ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatıldığı durumlarda, söz konusu kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödenen kişinin ödeme işleminin bütün tutarını almasını sağlar.

Kesim 2

Gerçekleştirme zamanı ve valör tarihi

Madde 68

Kapsam

1. Bu Kesim, aşağıdakilere uygulanır:
 - (a) Avro cinsinden ödeme işlemleri;
 - (b) İlgili Avro alanı dışındaki üye devletin para birimi cinsinden ulusal ödeme işlemleri; ve
 - (c) Gereken para birimi dönüştürmenin, ilgili Avro alanı dışındaki üye devlette gerçekleştirilmiş olması ve sınır ötesi ödeme işlemleri durumunda sınır ötesi transferin Avro cinsinden yapılmış olması kaydıyla, Avro ile Avro alanı dışındaki bir üye devletin para birimi arasında yalnız bir dönüştürme içeren ödeme işlemleri.
2. Bu Kesim, ödeme hizmeti kullanıcısı ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında aksi kararlaştırılmadıkça, tarafların tasarrufunda olmayan 73. madde hariç olmak üzere diğer ödeme işlemlerine uygulanır. Bununla birlikte, ödeme hizmeti kullanıcısı ve onun ödeme hizmeti sağlayıcısının, Topluluk içi ödeme işlemleri için 69. maddede belirtilenlerden daha uzun bir süre üzerinde anlaşmaya varması durumunda, söz konusu süre, 64. maddeye göre alınma zamanından sonra 4 günü aşmaz.

Madde 69

Bir ödeme hesabına ödeme işlemleri

1. Üye devletler, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının, 64. maddeye göre alım zamanından sonra, ödeme işlemi meblağının, en geç bir sonraki iş gününün sonuna kadar ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının hesabına yatırılmasını sağlamasını gerekli kılar. Ödeyen kişi ve onun ödeme hizmeti sağlayıcısı, 1 Ocak 2012'ye kadar, üç iş gününden uzun olmayan bir süre üzerinde anlaşmaya varabilir. Bu süreler, kağıt üzerinde başlatılan ödeme işlemleri için ilave bir iş günü daha uzatılabilir.
2. Üye devletler, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının, ödeme hizmeti sağlayıcısı 73. maddeye göre fonları aldıktan sonra, tarihi değerlendirmesini ve ödeme işlemi meblağını, ödenen kişinin ödeme hesabına sunmasını gerekli kılar.
3. Üye devletler, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının, doğrudan çekme ile ilgili olduğu sürece, kararlaştırılan vade tarihinde uzlaşmayı mümkün kılan, ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılan bir ödeme emrini, ödenen kişi ve onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında kararlaştırılan süre sınırları içerisinde ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına iletmesini gerekli kılabilir.

Madde 70

Ödenen kişinin, ödeme hizmeti sağlayıcısında ödeme hesabının bulunmaması

Ödenen kişinin, ödeme hizmeti sağlayıcısında bir ödeme hesabına sahip olmaması durumunda, fonlar, 69. maddede belirtilen süre içerisinde ödenen kişi için fonları alan ödeme hizmeti sağlayıcısı tarafından ödenen kişiye sağlanır.

Madde 71

Ödeme hesabına konulan nakit

Bir tüketicinin, söz konusu ödeme hizmeti sağlayıcısındaki bir ödeme hesabına, söz konusu ödeme hesabının para birimi cinsinden nakit koyması durumunda, ödeme hizmeti sağlayıcısı, meblağın, fonların alınma zamanından hemen sonra kullanılabilir kılınmasını ve valör tarihinin belirlenmesini temin eder. Ödeme hizmeti kullanıcısının bir tüketici olmaması durumunda, meblağ, en geç fonların alınmasından sonraki iş gününde kullanılabilir kılınır ve valör tarihi belirlenir.

Madde 72

Ulusal ödeme işlemleri

Ulusal ödeme işlemleri için, üye devletler, bu Kesimde öngörülenlerden daha kısa azami gerçekleştirme süreleri öngörebilir.

Madde 73

Valör tarihi ve fonların mevcudiyeti

1. Üye devletler, ödenen kişinin ödeme hesabı için kredi valör tarihinin, ödeme işlemi meblağının, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının hesabına yatırıldığı iş gününden geç olmamasını sağlar.

Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme işlemi meblağının, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının hesabına yatırıldıktan hemen sonra ödenen kişinin tasarrufunda olmasını sağlar.

2. Üye devletler, ödeyen kişinin ödeme hesabı için borç valör tarihinin, ödeme işlemi meblağının, söz konusu hesaba borç olarak girildiği zamandan önce olmamasını sağlar.

Kesim 3

Sorumluluk

Madde 74

Yanlış tek tanımlayıcılar

1. Bir ödeme emrinin, tek tanımlayıcıya göre gerçekleştirilmiş olması halinde, ödeme emri, tek tanımlayıcının belirttiği ödenen kişi bakımından doğru bir şekilde gerçekleştirilmiş kabul edilir.

2. Ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından sağlanan tek tanımlayıcının yanlış olması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, 75. madde altında ödeme işleminin gerçekleştirilmemesinden veya eksik gerçekleştirilmesinden sorumlu olmaz.

Bununla birlikte, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme işlemine dahil olan fonları geri almak için makul çabayı gösterir.

Çerçeve sözleşmede kararlaştırılması halinde, ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme hizmeti kullanıcısını geri alım için ücretlendirebilir.

3. Ödeme hizmeti kullanıcısının, 37. maddenin 1. paragrafının (a) bendinde veya 42. maddenin 2. paragrafının (b) bendinde belirtilenlere ek bilgiler sağlaması halinde, ödeme hizmeti kullanıcısı yalnız, ödeme işlemlerinin ödeme hizmeti kullanıcısı tarafından sağlanan tek tanımlayıcıya göre gerçekleştirilmesinden sorumlu olur.

Madde 75

Gerçekleştirmeme veya eksik gerçekleştirme

1. Bir ödeme emrinin ödeyen kişi tarafından başlatılması durumunda, bu kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, 58. madde, 74. maddenin 2 ve 3. paragrafları ile 78. maddeye hâle gelmeksizin, ödeme işleminin doğru gerçekleştirilmesinden ödeyen kişiye karşı sorumludur; meğerki ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının ödeme işlemi tutarını aldığını ödeyen kişiye ve ilgili olduğu hallerde ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına kanıtlansın, işte o durumda, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, ödeme işleminin doğru gerçekleştirilmesinden ödenen kişiye karşı sorumludur.

Ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, birinci paragraf altında sorumlu olması halinde, gerçekleştirilmemiş veya eksik ödeme işleminin meblağını ödeyen kişiye gecikmeden geri öder ve uygulanabilir olduğu hallerde, borçlandırılan ödeme hesabını, eksik ödeme işlemi gerçekleştirilmemiş olsa olacağı duruma getirir.

Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, birinci alt paragraf altında sorumlu olması durumunda, ödeme işlemi meblağını derhal ödenen kişinin tasarrufuna sokar ve uygulanabilir olduğu hallerde, ilgili meblağı ödenen kişinin ödeme hesabına yatırır.

Ödeme emrinin ödeyen kişi tarafından başlatıldığı, gerçekleştirilmemiş veya eksik gerçekleştirilmiş bir ödeme işlemi durumunda, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu paragraf altındaki sorumluluktan bağımsız olarak, istek üzerine, ödeme işlemini takip etmek için derhal çaba gösterir ve ödeyen kişiyi sonuç hakkında bilgilendirir.

2. Bir ödeme emrinin ödenen kişi tarafından veya aracılığıyla başlatılması durumunda, bu kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, 58. madde, 74. maddenin 2 ve 3. paragrafları ile 78. maddeye hâle gelmeksizin, ödenen kişiye karşı, ödeme emrinin 69. maddenin 3. paragrafına uygun olarak ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına doğru bir şekilde iletilmesinden sorumludur. Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu alt paragraf altında sorumlu olması durumunda, söz

konusu ödeme emrini, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısına derhal geri iletir.

İlaveten, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, 58. madde, 74. maddenin 2 ve 3. paragrafları ile 78. maddeye halel gelmeksizin, ödenen kişiye karşı, ödeme işlemini 73. madde altındaki yükümlülüklerine uygun olarak yapmaktan sorumludur. Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu alt paragraf altında sorumlu olması durumunda, ödeme işlemi meblağının, ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının hesabına yatırıldıktan hemen sonra ödenen kişinin tasarrufunda olmasını sağlar.

Ödenen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısının birinci ve ikinci alt paragraflar altında sorumlu olmadığı, gerçekleştirilmemiş veya eksik gerçekleştirilmiş bir ödeme işlemi durumunda, ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı ödeyen kişiye karşı sorumludur. Ödeyen kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu şekilde sorumlu olması halinde, gerçekleştirilmemiş veya eksik ödeme işleminin meblağını uygun görüldüğü şekilde ve gereksiz yere gecikmeden ödeyen kişiye geri öder ve borçlandırılan ödeme hesabını, eksik ödeme işlemi gerçekleştirilmemiş olsa olacağı duruma getirir.

Ödeme emrinin ödenen kişi tarafından başlatıldığı, gerçekleştirilmemiş veya eksik gerçekleştirilmiş bir ödeme işlemi durumunda, bu kişinin ödeme hizmeti sağlayıcısı, bu paragraf altındaki sorumluluktan bağımsız olarak, istek üzerine, ödeme işlemini takip etmek için derhal çaba gösterir ve ödenen kişiyi sonuç hakkında bilgilendirir.

3. İlaveten, ödeme hizmeti sağlayıcıları, sorumlu oldukları her türlü ücret ve ödeme hizmeti kullanıcısının, ödeme işleminin gerçekleştirilmemesi veya eksik gerçekleştirilmesi sonucunda tabi olduğu her türlü faiz için ilgili ödeme hizmeti kullanıcılarına karşı sorumludur.

Madde 76

İlave mali tazminat

Bu Kesim altında öngörülene ek her türlü mali tazminat, ödeme hizmeti kullanıcısı ile onun ödeme hizmeti sağlayıcısı arasında yapılan sözleşmeye uygulanacak hukuka uygun olarak belirlenebilir.

Madde 77

Rücu hakkı

1. Bir ödeme hizmeti sağlayıcısının 75. madde altında sorumluluğunun, başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısına veya bir aracıya yüklenebilir olması durumunda, söz konusu ödeme hizmeti sağlayıcısı veya aracı, 75. madde altında maruz kalınan her türlü kayıp veya ödenen meblağ için birinci ödeme hizmeti sağlayıcısını tazmin eder.

2. Ödeme hizmeti sağlayıcıları ve/veya araçlar arasındaki anlaşmalara ve bu kişiler arasında yapılan anlaşmaya uygulanacak hukuka uygun olarak ilave mali tazminat belirlenebilir.

Madde 78

Sorumluluk olmaması

Bölüm 2 ve 3 altındaki sorumluluk, anormal ve öngörülemeyen koşulların var olması ve bu koşulların var olduğunu ileri süren tarafın kontrol dışında olması ve anılan tarafın tüm çabalarına rağmen sonuçlarının kaçınılmaz olması durumunda veya bir ödeme hizmeti sağlayıcısının, ulusal mevzuat veya Topluluk mevzuatında yer alan diğer yasal yükümlülükler ile bağlı olması durumunda uygulanmaz.

BÖLÜM 4

Verilerin korunması

Madde 79

Verilerin korunması

Üye devletler, ödeme dolandırıcılığının önlenmesi, soruşturulması ve tespit edilmesini sağlamak için gerekli olduğunda, ödeme sistemleri ve ödeme hizmeti sağlayıcıları tarafından kişisel verilerin işlenmesine izin verir. Bu tür kişisel veriler, 95/46/AT sayılı Direktife göre işlenir.

BÖLÜM 5

Uyuşmazlıkların çözülmesi için mahkeme dışı yollarla şikayet ve haksızlığı giderme usulleri

Kesim 1

Şikayet usulleri

Madde 80

Şikayetler

1. Üye devletler, ödeme hizmeti kullanıcıları ve tüketici dernekleri dahil diğer ilgili tarafların, ödeme hizmeti sağlayıcılarının bu Direktifin hükümlerini uygulayan ulusal hukuk hükümlerini ihlal ettiği iddiası ile ilgili şikayetlerini yetkili makamlara sunmalarına imkan sağlayan usuller belirlenmesini sağlar.

2. Uygun olduğu hallerde ve ulusal usul hukukuna uygun olarak mahkeme nezdinde dava açma hakkına halel gelmeksizin, yetkili makamların cevabı, şikayetçiyi 83. maddeye göre belirlenen mahkeme dışı yollarla şikayet ve haksızlığı giderme usullerinin varlığı hakkında bilgilendirir.

Madde 81

Cezalar

1. Üye devletler, bu Direktif uyarınca kabul edilen ulusal hükümlerin ihlallerine uygulanabilir olan cezalara ilişkin kurları belirler ve bu kuralların uygulanmasını sağlamak için gereken tüm önlemlerin alınmasını sağlar. Böyle cezalar, etkili, orantılı

ve caydırıcıdır.

2. Üye devletler, 1. paragrafta belirtilen kuralları ve 82. maddede belirtilen yetkili makamları 1 Kasım 2009 itibarıyla Komisyon'a bildirir ve bunları etkileyen her türlü müteakip değişikliği gecikmeden bildirir.

Madde 82

Yetkili makamlar

1. Üye devletler, sırasıyla 80. maddenin 1. paragrafı ve 81. maddenin 1. paragrafında öngörülen şikayet usulleri ve cezaların, bu Kesim'de belirlenen gerekler uyarınca kabul edilen ulusal hukuk hükümlerine uygunluğu sağlamak için yetkilendirilmiş olan makamlar tarafından uygulanmasını sağlamak için gerekli tüm önlemleri alır.

2. Başlıklar III ve IV uyarınca kabul edilen ulusal hukuk hükümlerinin ihlali veya ihlal edildiği iddiası durumunda, 1. paragrafta belirtilen yetkili makamlar, yetkili makamların ev sahibi üye devletin makamları olması durumunda iş kurma serbestisi altında yönetilen acente ve şubeler hariç olmak üzere, ödeme hizmeti sağlayıcısının köken üye devletinin yetkili makamlarıdır.

Kesim 2

Mahkeme dışı yollarla haksızlığı giderme usulleri

Madde 83

Mahkeme dışı yollarla haksızlığı giderme

1. Üye devletler, bu Direktif altında ortaya çıkan hak ve yükümlülükler ile ilgili uyuşmazlıklar için, uygun olduğu hallerde mevcut kurumları kullanarak, ödeme hizmeti kullanıcıları ile onların ödeme hizmeti sağlayıcıları arasındaki uyuşmazlıkların çözümü için mahkeme dışı yollarla yeterli ve etkili şikayet ve haksızlığı giderme usullerinin devreye sokulmasını sağlar.

2. Sınır ötesi uyuşmazlıklar durumunda, üye devletler, bu kurumların anlaşmazlıkların çözümünde aktif bir şekilde işbirliği yapmasını sağlar.

BAŞLIK V

UYGULAMA ÖNLEMLERİ VE ÖDEMELER KOMİTESİ

Madde 84

Uygulama önlemleri

Komisyon, ödeme hizmetlerinde teknolojik ve piyasa gelişmelerini dikkate almak ve bu Direktifin tekbiçim uygulamasını sağlamak için, 85. maddenin 2. paragrafında belirtilen eleştirel incelemeye dayalı düzenleyici usule göre, bu Direktifin temel nitelikte olmayan unsurlarını değiştirmek için tasarlanan ve aşağıdakiler ile ilgili uygulama önlemlerini kabul eder:

- 2 ila 4. maddeler ile 16. maddeye göre, Ek'teki faaliyetler listesinin uyarlanması;
- 2003/361/AT sayılı Tavsiye Kararının bir değişikliğine göre 4. maddenin 26. paragrafı çerçevesindeki mikro işletme tanımının değiştirilmesi;
- Enflasyon ve önemli piyasa gelişmelerini dikkate almak için 26. maddenin 1. paragrafı ile 61. maddenin 1. paragrafında belirtilen tutarların güncellenmesi.

Madde 85

Komite

- Bir Ödemeler Komitesi, Komisyon'a yardım eder.
- Bu paragrafa atıfta bulunulduğunda, 1999/468/AT sayılı Kararın 5a maddesinin 1 ila 4. paragrafları ile 7. maddesi, 8. maddenin hükümleri göz önünde bulundurularak uygulanır.

BAŞLIK VI

SON HÜKÜMLER

Madde 86

Tam uyum

1. Bu Direktif uyumlaştırılmış hükümler içerdiği kadarıyla, 30. maddenin 2. paragrafı, 33. madde, 34. maddenin 2. paragrafı, 45. maddenin 6. paragrafı, 47. maddenin 3. paragrafı, 48. maddenin 3. paragrafı, 51. maddenin 2. paragrafı, 52. maddenin 3. paragrafı, 53. maddenin 2. paragrafı, 61. maddenin 3. paragrafı ve 72 ve 88. maddelere hâle gelmeksizin, üye devletler, bu Direktifte belirlenenler dışında hükümleri muhafaza etmez veya getirmez.

2. Bir üye devlet, 1. paragrafta belirtilen seçeneklerden herhangi birinden faydalanması durumunda, bu konuda ve her türlü müteakip değişiklik konusunda Komisyon'u bilgilendirir. Komisyon, bilgiyi bir İnternet sitesinde veya başka kolayca erişilebilir araç üzerinde halka açıklar.

3. Üye devletler, ödeme hizmeti sağlayıcılarının, açık bir şekilde öngörülen durumlar hariç olmak üzere, bu Direktifin hükümlerini uygulayan veya onlarla ilgili ulusal hukuk hükümlerinden, ödeme hizmeti kullanıcıları aleyhine sapmamasını sağlar.

Bununla birlikte, ödeme hizmeti sağlayıcıları, ödeme hizmeti kullanıcılarına daha elverişli şartlar sunmaya karar verebilir.

Madde 87

İnceleme

Komisyon, en geç 1 Kasım 2012'de, başta aşağıdakiler hakkında olmak üzere, bu Direktifin uygulanması ve etkisi hakkında bir raporu, uygun olduğu hallerde revizyonu için bir teklif eşliğinde Avrupa Parlamentosu, Konsey, Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi ve Avrupa Merkez Bankası'na sunar:

- Direktifin kapsamını tüm para birimleri cinsinden ödeme işlemlerine ve ödeme hizmeti sağlayıcılarından yalnız birinin Topluluk içinde bulunduğu ödeme işlemlerine genişletilmesi yönündeki olası ihtiyaç,
- Özellikle özkaynak gerekleri ve koruma gerekleri (koruma altına alma) bakımından, ödeme kurumları için sağgörülü gereklere ilişkin 6, 8 ve 9. maddelerin uygulaması,
- 16. maddenin 3. paragrafında belirlendiği üzere, ödeme kurumları tarafından ödeme hizmetleri ile ilgili kredi verilmesinin olası etkisi,
- Ödeme kurumlarının yetkilendirme gereklerinin, ödeme kurumları ve diğer ödeme hizmeti sağlayıcıları arasındaki rekabet ve yeni ödeme hizmeti sağlayıcılarının piyasaya girişinin önündeki engeller üzerindeki olası etkisi,
- 34 ve 53. maddelerin uygulaması ve düşük değerli ödeme araçları ve elektronik para bakımından bu Direktifin kapsamının revize edilmesi yönündeki olası ihtiyaç, ve
- 69 ve 75. maddelerin, tüm ödeme aracı türleri için uygulaması ve işleyişi,

Madde 88

Geçici hüküm

1. 2005/60/AT sayılı Direktife veya diğer ilgili Topluluk mevzuatına hâle gelmeksizin, üye devletler, 25 Aralık 2007 tarihinden önce yürürlükteki ulusal hukuka göre bu Direktif çerçevesindeki ödeme kurumu faaliyetlerine başlamış olan tüzel kişilerin, 10. madde altındaki yetkilendirme olmaksızın 30 Nisan 2011 tarihine kadar ilgili üye devlette bu faaliyetlere devam etmesine izin verir. Bu dönem içerisinde yetki verilmemiş olan böyle kişilerin, 29. maddeye göre ödeme hizmetleri sağlaması yasaklanır.
2. 1. paragrafa bakılmaksızın, 2006/48/AT sayılı Direktifin Ek I'inin 4. bendinde sıralanan faaliyetlere başlamış olan ve söz konusu Direktifin 24. maddesinin 1. paragrafının birinci alt paragrafının (e) bendindeki koşulları karşılayan mali kurumlara, 25 Aralık 2007'den önce ulusal hukuka göre, 10. madde altındaki yetkilendirme gereğinden bir muafiyet verilir. Ancak, bunlar, 25 Aralık 2007 itibarıyla bu faaliyetlerini köken üye devletin yetkili makamlarına bildirirler. Ayrıca, bu bildirim, bu Direktifin 5. maddesinin (a), (d), (g) ile (i), (k) ve (l) bentlerine uyduğunu gösteren bilgileri içerir. Yetkili makamların, bu gereklere uyulduğuna kanaat getirmesi durumunda, ilgili mali kurumlar, bu Direktifin 13. maddesine göre tescil edilir. Üye devletler, yetkili makamlarının, bu mali kurumları 5. madde altındaki gereklerden muaf tutmalarına izin verebilir.
3. Üye devletler, yetkili makamların halihazırda 5 ve 10. maddelerde belirtilen gereklere uyulduğuna dair kanıtı sahip olması halinde, 1. paragrafta belirtilen tüzel kişilere kendiliğinden yetki verilmesini ve bu kişilerin 13. maddede öngörülen sicile girilmesini öngörebilir. Yetkili makamlar, yetki verilmeden önce ilgili kurumları bilgilendirir.
4. 2005/60/AT sayılı Direktife veya diğer ilgili Topluluk mevzuatına hâle gelmeksizin, üye devletler, 25 Aralık 2007 tarihinden önce ulusal hukuka göre bu Direktif çerçevesindeki ödeme kurumu faaliyetlerine başlamış olan ve 26. madde altında feragat için uygun olan gerçek veya tüzel kişilerin, 26. maddeye göre feragat edilmeden en fazla 3 yıllık bir geçiş dönemi boyunca ilgili üye devlette bu faaliyetlere devam etmesine ve bu kişilerin 13. maddede öngörülen sicile girilmesine izin verebilir. Bu dönem içerisinde feragat edilmemiş olan böyle kişilerin, 29. maddeye göre ödeme hizmetleri sağlaması yasaklanır.

Madde 89

97/7/AT sayılı Direktifte değişiklik

97/7/AT sayılı Direktifin 8. maddesi kaldırılmıştır.

Madde 90

2002/65/AT sayılı Direktifte değişiklikler

2002/65/AT sayılı Direktif aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

1. 4. maddeye aşağıdaki paragraf eklenmiştir:

“5. İç pazarda ödeme hizmetleri hakkında 13 Kasım 2007 tarihli ve 2007/64/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin (*) de uygulanabilir olması durumunda, (2)(c) ile (g), (3)(a), (d) ve (e) ve (4)(b) bentleri hariç olmak üzere, bu Direktifin 3. maddesinin 1. paragrafı altındaki bilgilendirme hükümleri yerine, söz konusu Direktifin 36, 37, 41 ve 42. maddeleri getirilir.

(*) ABRG L 319, 5.12.2007, s. 1”;
2. 8. madde kaldırılmıştır.

Madde 91

2005/60/AT sayılı Direktifte değişiklikler

2005/60/AT sayılı Direktif aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

1. 3. maddenin 2. paragrafının (a) bendi yerine aşağıdaki bent getirilmiştir:

“(a) Döviz bürolarının faaliyetleri dahil olmak üzere, 2006/48/AT sayılı Direktifin Ek I'inin 2 ile 12 ve 14. Bentlerinde listelenen faaliyetlerden bir veya daha fazlasını yürüten, kredi kuruluşu dışındaki bir işletme”
2. 15. maddenin 1 ve 2. paragrafları yerine aşağıdaki paragraflar getirilmiştir:

“1. Bir üye devletin, 2. maddenin 1. paragrafının 1 veya 2. bendinde belirtilen ve kendi topraklarında bulunan kredi kuruluşlarına ve mali kurumlara yerel bir üçüncü taraf olarak güvenilmesine izin vermesi durumunda, söz konusu üye devlet, 2. maddenin 1. paragrafında belirtilen ve kendi topraklarında bulunan kurum ve kişilerin, 8. maddenin 1.

paragrafının (a) ila (c) bentlerinde belirtilen, söz konusu Direktifin 26. maddesi altında bir feragatten faydalanan ve bu Direktifin 16 ve 18. maddelerinde belirtilen gerekleri karşılayan gerçek ve tüzel kişiler dahil, iç pazarda ödeme hizmetleri hakkında 13 Kasım 2007 tarihli ve 2007/64/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin(*) 4. maddesinin 4. paragrafında tanımlanan ve temel olarak söz konusu Direktifin Ek'inin 6. bendinde listelenen ödeme hizmetlerini sağlayan döviz büroları ve ödeme kurumları hariç olmak üzere 2. maddenin 1. paragrafının 1 veya 2. bendinde belirtilen başka bir üye devletteki bir kurum tarafından bu Direktife uygun olarak yürütülen müşteriye özenli inceleme gereklerinin sonucunu, bu gereklerin dayandığı belge veya veriler müşterinin sevk edildiği üye devlette gerekli olanlardan farklı olsa bile, 14. maddeye göre tanınmasına ve kabul etmesine her durumda izin verir.

2. Bir üye devletin, kendi topraklarında bulunan, 2007/64/AT sayılı Direktifin 3. maddesinin 2. paragrafının (a) bendinde belirtilen döviz büroları ve 4. maddesinin 4. paragrafında belirtilen ve temel olarak söz konusu Direktifin Ekinin 6. bendinde listelenen ödeme hizmetini sağlayan ödeme kurumlarına yerel bir üçüncü taraf olarak güvenmesi durumunda, söz konusu üye devlet, bunların, 8. maddenin 1. paragrafının (a) ila (c) bentlerinde belirtilen, başka bir üye devletteki aynı kurum kategorisi tarafından bu Direktife uygun olarak yürütülen müşteriye özenli inceleme gereklerinin sonucunu, bu gereklerin dayandığı bilgi ve verilerin müşterinin sevk edildiği üye devlette gerekli olanlardan farklı olması halinde bile, 14. maddeye uygun olarak tanınmasına ve kabul etmesine her durumda izin verir.

(*) ABRG L 319, 5.12.2007, s. 1”;

3. 36. maddenin 1. paragrafının ikinci cümlesi kaldırılmıştır.

Madde 92

2006/48/AT sayılı Direktifte değişiklikler

2006/48/AT sayılı Direktifin I. Eki aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

1. 4. bendin yerine aşağıdaki bent getirilmiştir:

“(4) İç pazarda ödeme hizmetleri hakkında 13 Kasım 2007 tarihli ve 2007/64/AT sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin (*) 4. maddesinin 3. paragrafında tanımlandığı şekilde ödeme hizmetleri

ABRG L 319, 5.12.2007, s. 1”;

2. 5. bendin yerine aşağıdaki bent getirilmiştir:

“(5) 4. Bent bu faaliyeti kapsamadığı sürece, diğer ödeme araçlarının (örneğin; seyahat çekleri ve banka çekleri) çıkarılması ve uygulanması.”

Madde 93

Yürürlükten kaldırma

97/5/AT sayılı Direktif, 1 Kasım 2009 tarihinden geçerli olmak üzere yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 94

Aktarım

1. Üye devletler, bu Direktife uyum sağlamak için 1 Kasım 2009 tarihinden önce, gereken kanun, ikincil düzenleme ve kuralları yürürlüğe koyarlar. Üye devletler Komisyon'u durumdan derhal haberdar ederler.

Üye devletler tarafından kabul edilen bu düzenlemelerde bu Direktife atıf yapılır veya bu düzenlemeler resmi olarak yayımlanırken bu yönde bir atfa yer verilir. Bu atfın hangi yöntemle yapılacağı üye devletler tarafından belirlenir.

2. Üye devletler, bu Direktifin düzenlediği alanda kabul ettikleri ulusal mevzuatın temel hükümlerinin metnini Komisyon'a bildirirler.

Madde 95

Yürürlüğe giriş

Bu Direktif, *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi*'nde yayımlanmasını takip eden yirminci gün yürürlüğe girer.

Madde 96

Muhataplar

Bu Direktifin muhatabı üye devletlerdir.

Strazburg'da, 13 Kasım 2007 tarihinde düzenlenmiştir.

Avrupa Parlamentosu adına
Başkan
H.-G. PÖTTERING

Konsey adına
Başkan
M. LOBO ANTUNES

EK

ÖDEME HİZMETLERİ (4. MADDEDEKİ TANIM 3)

1. Bir ödeme hesabına nakit konulmasını sağlayan hizmetler ile bir ödeme hesabını işletmek için gereken tüm işlemler.
2. Bir ödeme hesabından nakit çekilmesini sağlayan hizmetler ile bir ödeme hesabını işletmek için gereken tüm işlemler.
3. Kullanıcının ödeme hizmeti sağlayıcısında veya başka bir ödeme hizmeti sağlayıcısındaki bir ödeme hesabındaki fonların transferi dahil olmak üzere, ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi:
 - Bir defaya mahsus doğrudan çekmeler dahil olmak üzere, doğrudan çekmelerin gerçekleştirilmesi,
 - Bir ödeme kartı veya benzer bir araç yoluyla ödeme işlemleri gerçekleştirilmesi,
 - Sürekli ödeme emirleri dahil olmak üzere, havalelerin gerçekleştirilmesi.
4. Fonların, bir ödeme hizmeti kullanıcısı için bir kredi limiti tarafından kapsanması durumunda, ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi:
 - Bir defaya mahsus doğrudan çekmeler dahil olmak üzere, doğrudan çekmelerin gerçekleştirilmesi,
 - Bir ödeme kartı veya benzer bir araç yoluyla ödeme işlemleri gerçekleştirilmesi,
 - Sürekli ödeme emirleri dahil olmak üzere, havalelerin gerçekleştirilmesi.
5. Ödeme araçlarının ihracı ve/veya iktisabı.
6. Para havalesi.
7. Ödeyen kişinin bir ödeme işleminin gerçekleştirilmesi için rızasının, herhangi bir telekomünikasyon, dijital veya BT cihazı aracılığıyla verilmesi ve ödemenin, ödeme hizmeti kullanıcısı ile mal ve hizmetlerin tedarikçisi arasında yalnız bir aracı olarak hareket eden telekomünikasyon, BT sistemi veya ağ operatörüne yapılması durumunda ödeme işlemlerinin gerçekleştirilmesi.